

วันที่ 10 กรกฎาคม 2015 ที่ทำเนียบ ณ กรุงเบิร์น

ประธาน และรองประธานสมาคมฯ เข้าพบ ฯพณฯเอกอัครราชทูต นายเฉลิมพล ทันจิตต์ และนายดอน ปรมัตถ์วินัย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ พร้อมมอบหนังสือคู่มือการใช้ชีวิตในสวิสฯ

วันที่ 11-12 กรกฎาคม 2015 ร่วมงานเทศกาลไทย ที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น

วารสารเพื่อชาวไทยในสวีตเซอร์แลนด์ ปีที่ 17

รวงข้าว

RUANG KHAO

สิงหาคม 2558 / August 2015

สัมภาษณ์พิเศษ "วันแม่แห่งชาติ"
เมื่อฉนิย้ายไปอยู่เมืองไทย
ตนส่วสมีความสุขที่สุด จริงหรือ

งานประชุมสามัญประจำปี 2015
วันเสาร์ที่ 23 พฤษภาคม 2015 ที่ Kipferhaus, Hinterkappelen/Bern

วันเสาร์ที่ 23 พฤษภาคม 2015

งานฉลองครบรอบ 16 ปี การก่อตั้งสมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย สวิตฯ

ท่านเอกอัครราชทูตเฉลิมพล ทนจิตต์ให้เกียรติเป็นประธานในงาน ที่ Kipferhaus, Hinterkappelen/Bern

รวงข้าว

ปีที่ 17 ฉบับเดือน สิงหาคม 2558/2015

สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย สวิตเซอร์แลนด์

Verein Thai Frauen für Thai Frauen

Postfach 11, 3038 Kirchlindach

Tel. +41 79 649 34 32

PC-Konto: 87- 677365 -7

IBAN : CH26 0900 0000 8767 7365 7

http://www.thaifrauenverein.ch

E-Mail: vorstand@thaifrauenverein.ch

เฟสบุ๊ก สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย:

http://www.facebook.com/thaifrauen.swiss

คณะกรรมการสมาคมฯ

ประธาน : จารีย์ เคลเลอร์ คีรีโต

รองประธาน : กุวัลยา รีเดอร์

เหรัญญิก : อรัญญา อุดรี

ทะเบียน : พรพรรณ เวงเงอร์

ประชาสัมพันธ์ : กัลยา ฟิงค์

เลขานุการ : ญาณพัช ดินเน่

บรรณาธิการ : กุหลาบ ไทรโพธิ์ภู

เว็บมาสเตอร์ : Dr. Hans Rieder

ที่ปรึกษา : สมบัติ มากดั้น –เรอบิเย คักดา บัวลอย

เต็อนจิตต์ เยอร์ก

บรรณาธิการและฝ่ายศิลป์ : กุหลาบ ไทรโพธิ์ภู

กองบรรณาธิการ : กุวัลยา รีเดอร์ อรัญญา อุดรี

พิสูจน์อักษร : จารีย์ เคลเลอร์ คีรีโต

นักเขียน : ก. ไตรคำ นกสูก พี่หญิงไทย ลำดวน

นภา หลิน โยทะกา คนสองบ้าน พระพิทยา สุวานิสสร

นักแปล : วีรณา สินสวัสดิ์ ฟอเรอร์ เฟราฮีร์ช เมษ์ นิฟ

ชนิกา เกียรตินันท์ มาร์แชลล์

ขอขอบคุณภาพปกโดย น้องลิซ่า, ภาพประกอบในเล่มจากกูเกิ้ล

สารบัญ

เรื่องจากเมืองไทย

สัมภาษณ์พิเศษ "วันแม่แห่งชาติ".....6

กฎหมายน่ารู้

การได้สัญชาติสวิส โดยการสมรส ยามจริงหรือ.....12

ว่าด้วยเรื่อง การทำงานล่วงเวลา..... 14

สรรหามาเล่า

มหากาพย์ "มนุษย์แม่" 16

ชีวิตเป็นอย่างไร ใครกำหนด.....18

เมื่อฉันย้ายไปอยู่เมืองไทย.....20

สุขภาพกายใจ

บุหรีกับเยาวชน.....22

แต่เธอผู้งดงาม.....23

สาระน่ารู้

คนสวิสมีความสุขที่สุด จริงหรือ 24

หญิงไทย

บทบรรณาธิการ.....4

สารจากประธาน.....5

ถามมา ตอบไป.....26

บันทึกผ่านการเวลา.....27

ปฏิทินกิจกรรม ไบสม์ครสมาชิก..... 28

บทกลอน "เจ้าดอกไม้เอย".....29

รายงานการประชุมสามัญประจำปี 2015.....30

บทบรรณาธิการ

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านที่รัก

พวกเราชาวไทยทุกคน ทราบดีแล้วว่า วันที่ 12 สิงหาคม คือ วันแม่แห่งชาติ สิ่งที่เราได้ทำมาแล้ว 2 ปี เพื่อเทศกาลนี้ คือ การสัมภาษณ์คุณแม่ที่เราชาวหญิงไทย รู้จัก ในความสามารถทั้งด้านการงานส่วนตัว การทำงานด้านจิตอาสา และด้านครอบครัว ที่สำคัญคือ การอบรมเลี้ยงดูบุตร ให้เป็นคนที่มีคุณค่าต่อตนเอง และต่อสังคมรอบข้าง รวมทั้งสัมภาษณ์ความรู้สึกนึกคิด ของคุณลูกต่อสิ่งที่คุณแม่พยายามปั้น เพื่อเป็นแนวทางให้คุณแม่ คุณลูก ท่านอื่นๆ นำมาปรับใช้ในชีวิตของตนเอง เพราะผู้ที่เราขอสัมภาษณ์นั้น เป็นคุณแม่ดีเด่น ในใจของชาวหญิงไทย เพียงแต่เราไม่มีรางวัลใดๆ ที่จะมอบให้ นอกจากความชื่นชม และขอนำมาเป็นบทเรียน สำหรับผู้อื่น รวงข้าวฉบับนี้ก็เช่นกัน คุณแม่ลูก คู่นี้เป็นใครกัน และมี ความน่าสนใจอย่างไร ต้องติดตามอ่านกันต่อไปค่ะ

คอลัมน์กฎหมายน่ารู้ ฉบับนี้เรานำบทความจากสวิสอินโฟ มาแบ่งปันกันในเรื่องการขอสัญชาติสวิส กรณีที่แต่งงานกับชาวสวิส ที่เราได้ยินกันมาบ่อยๆ ว่าคนนั้นโดนคำถามแบบนี้ คนนี้เจอคำถามแบบนั้น ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น กฎเกณฑ์เป็นเช่นไร ใครอยาการู้ต้องอ่านนะค่ะ เรื่องงานๆ เงินๆ สำหรับคนทำงาน รู้ไว้ใช่ว่าจะคะ

คอลัมน์สรรหามาเล่า ฉบับนี้พบกับ 3 เรื่อง 3 รส กับเรื่องราวเด็ดๆของความเป็นแม่ และใครที่มีแผนการจะย้ายกลับไปเมืองไทย นักเขียนหน้าใหม่ผู้มีประสบการณ์ตรงเขียนมาแล้วเรื่องราวให้ได้เตรียมการกันล่วงหน้าค่ะ และการตีแผ่หลากหลายชีวิตสาวไทยที่มาใช้ชีวิตอยู่ต่างแดน จากนักเขียนคุณภาพ คุณนภา หลิน

สำหรับสุขภาพกาย เราได้นักแปลหน้าใหม่ มาบอกเล่าเรื่องบุหรีกับวัยรุ่น ที่เราเคยได้ยิน ได้ฟัง แต่คราวนี้มีคำแนะนำในรายละเอียดที่ไม่เหมือนใคร น่าสนใจแล้วใช่ไหมคะ และด้านสุขภาพใจ พระอาจารย์พิทยา สุวานิสโร (นามปากกาบาตรเดี่ยวท่องโลก จากหนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก) เขียนบทความนี้เพื่อให้พวกเราหันมาค้นหาความงามที่แท้ จากภายในตัวเรา เพื่อจะได้ไม่ต้องเหนื่อย กับการตามหาจากภายนอก

ขอฝากให้ติดตามอ่านในหน้า 28 ปฏิทินกิจกรรม พร้อมเชิญชวนให้ร่วมกิจกรรมการวาดภาพ และเขียนเรียงความ ส่งเข้าประกวดด้วยค่ะ

ท้ายสุดนี้ ขอเชิญชวนสมาชิกทุกท่าน ร่วมงานวันสังสรรค์ครอบครัวหญิงไทย สำหรับพวกเราคนไกลบ้าน การมีครอบครัวที่ต่างพ่อแม่ ย่อมเสริมสร้างความรัก ความสัมพันธ์ให้ชีวิตนี้ ไม่เหงาหงอยจนเกินไป เมื่อมีปัญหามีคนให้ปรึกษา ให้ระบาย เมื่อมีความสุขสบาย ก็มีคนให้แบ่งปัน ดีกว่าอยู่คนเดียวเป็นไหนๆ ใช่ไหมคะ เตรียมตัว เตรียมใจ มาพบกันความสุขสนทน หรรษา ตามประสาคนในครอบครัวเดียวกัน ในวันที่ 6 กันยายนนี้ค่ะ

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้พบกับท่านสมาชิก ในงานนี้ นะคะ

กุหลาบ ไทโรโพอู

(saipopoo@gmx.ch ส่งเรื่องราว คำติชม กันมาได้ค่ะ)

สารจากประธาน

สวัสดีค่ะเพื่อนพี่น้อง พี่ชาวไทยในสวีตฯ ทุกคน

หลังจากที่พวกเราทุ่มเทเวลาและกำลังทุกทาง ในการรวบรวมข้อกฎหมาย
ที่น่าจะเป็นประโยชน์กับพวกเราชาวไทย ซึ่งมาพำนักอาศัยในประเทศสวีตเซอร์แลนด์
ในที่สุด คู่มือ “เส้นทางสู่สวีตเซอร์แลนด์” ก็เป็นรูปเล่ม มีเนื้อหาข้อมูลครอบคลุมความรู้
หลากหลาย โดยมีการ์ตูนน่ารักๆ มาช่วยผ่อนคลายความหนักของเนื้อหาด้านกฎหมาย
สมาชิกจะได้รับหนังสือ “คู่มือฯ” พร้อมวารสารรวมข่าวฉบับนี้ ข้อมูลเหล่านี้เป็นแนวทาง
ในการดำรงชีวิตที่นี่ คงไม่ได้ตอบคำถามของกฎหมายโดยทั้งหมด
ดังนั้น ถ้ามีคำถามใดๆ เราก็ต้องค้นคว้าหารายละเอียดต่อไป
เพราะในแต่ละเขตเมือง เขตรัฐ ต่างมีกฎหมายและกฎระเบียบบางประการที่ต่างออกไป
ในส่วนของสมาคมหญิงไทยฯ ก็ยังยินดีให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ และทางอีเมลเป็นปกติต่อไป

จิว 19/10/2558

พากไว้ให้ติด

มองไป ข้างหน้า

อย่างมี ความหวัง

มองไป ข้างหลัง

อย่างมี บทเรียน

ว.วชิรเมธี

สัมภาษณ์พิเศษ “วันแม่แห่งชาติ”

โดย ลำดวน

ในแต่ละปีมีวันสำคัญมากมาย แต่ที่ดูจะผูกพันกับคนส่วนใหญ่มากที่สุดเห็นที่จะหนีไม่พ้น “วันแม่” ที่กำลังมาถึง เพราะความเป็นแม่ ไม่เคยมีเงื่อนไขใดๆ ในการทำทุกสิ่งให้ลูก ตั้งแต่แรกเกิดที่ยังไม่สามารถพึ่งพาตัวเองได้ แม่คอยดูแลใกล้ชิด เรื่อยไปจนเติบโตใหญ่ เพื่อความมั่นใจว่า ได้มอบสิ่งที่ดีที่สุดให้กับลูก

ดั่งที่ นโปเลียน โบนาปาร์ต นักรบผู้ยิ่งใหญ่ กล่าวไว้ว่า **“อนาคตแห่งความสำเร็จของเด็กคนหนึ่ง ตัว งานของแม่ตน”** ลำดวนเห็นด้วยจริงๆค่ะ

ในวันแม่ปีนี้ จึงขอนำบทสัมภาษณ์พิเศษจากคุณแม่ ผู้เป็นสมาชิกของสมาคมฯ ตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง และเป็นท่านหนึ่งที่ได้รับรางวัลแฟนพันธุ์แท้ของสมาคมฯ ในงานฉลองครบรอบ 16 ปี ที่ผ่านมา เรามาติดตามกันว่า คุณแม่ทำหน้าที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของคุณลูกอย่างไร

คุณแม่ สุกัลยา เออร์ทเลอร์-ชีวงษ์ (พี่สุ)

พี่สุ อายุ 55 ปี เป็นชาวจังหวัดชลบุรี พี่สุพบรักกับคุณสามีเมื่อปี 1988 ที่โรงแรมของพี่สาว ซึ่งพี่สุทำงานในหลายตำแหน่ง ทั้งรีเซพชัน ผู้จัดการ คนทำบัญชี หลังจากคบหาดูใจกันได้ 2 ปี จึงแต่งงานกัน ในปี ค.ศ.

1991 และย้ายมาอยู่ที่สวิตซ์ ในรัฐ Aargau ตั้งแต่นั้นมา จนถึงตอนนี้ก็ 24 ปีแล้ว

พี่สุ เคยเปิดร้านขายผ้าไหม รับตัดเสื้อผ้า และงานซ่อมเสื้อผ้า ร่วมกับน้องคนไทยที่มีฝีมือด้านนี้ ทำได้ 3 ปี ธุรกิจมีผลกำไรน้อย จึงปิดกิจการ หลังจากนั้นทำงานแปลและล่ามภาษาไทย อยู่ประมาณ 5 ปี เมื่อปีที่แล้ว พี่สุ ได้เข้าเรียน เป็นผู้ช่วยพยาบาล (Pflegehelferin) เป็นหลักสูตรระยะสั้นของสภาภาษาชาวสวิส ทำงานด้านการดูแลคนป่วยและคนชรา ต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎี ศึกษาหรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง และฝึกภาคปฏิบัติ ที่โรงพยาบาล เรียนจบได้ใบประกาศนียบัตรมา ตอนนี้ทำงานดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน ของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง การได้กลับไปนั่งเรียนในวัย 54 ปี เป็นช่วงที่สนุกสนานเหมือนเป็นเด็กนักเรียนอีกครั้ง เพราะต้องอ่านหนังสือและทำการบ้าน อีกอย่างเหมือนเติมฝันให้เป็นจริง เพราะสมัยเด็กฝันอยากเป็นพยาบาล แต่สอบไม่ได้!! พี่สุ เริ่มเรียนภาษาเยอรมันตั้งแต่มาอยู่สวิตซ์ ใหม่ๆ เพราะภาษาเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมาก เราควรจะพูด และเข้าใจบ้าง แต่กว่าเราจะใช้ภาษาได้ดี ต้องใช้เวลา และความอดทน ช่วงนั้นสามี มีเทคนิคให้เราขยันเรียน ด้วยการจ้างให้แปลหนังสือ

ส่วนงานด้านจิตอาสา พี่สุเป็นสมาชิกของสมาคมเพื่อนไทยบาซิลและรอบบรมิณฑลมาก่อน เพราะสามีเคยเรียนภาษาไทยกับพี่สุมิตรา จึงพาพี่สุไปแนะนำให้รู้จัก ตั้งแต่ปีแรกที่มาอยู่สวีตฯ ตอนนั้นช่วยทำวารสารตุ๊กตุ๊ก เพราะสามีทำหน้าที่นี้ และต่อมาเมื่อกลุ่มหญิงไทยเพื่อหญิงไทยก่อตั้ง ก็เป็นสมาชิกจนถึงวันนี้ **ปัจจุบันทำหน้าที่เป็นเหรียญิก** ให้กับสมาคมเพื่อนไทยบาซิลและรอบเขตบรมิณฑล ด้วยค่ะ

พวกเรารู้จักชีวิตส่วนตัวของพี่สุกันมาพอสมควร มาติดตามเรื่องการเลี้ยงลูกกันบ้างว่า พี่สุมีวิธีการอย่างไร ที่ทำให้ลูกชายวัยเพียง 22 ปี มีงานทำที่มั่นคง และเป็นหัวใจของบริษัท ให้ทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนเด็กที่เข้ามาเรียนวิชาชีพ ในบริษัทค่ะ

ลำดวน : “ แม่ “ ในความหมายของพี่เป็นอย่างไร มีความสำคัญต่อครอบครัวอย่างไร

พี่สุ : แม่ เป็นคำแรกที่ลูกเกือบทุกชาติพูดได้ เป็นสิ่งน่าประทับใจอยู่แล้วค่ะ พี่คิดว่า แม่คือครูคนแรกของลูก คือคนที่อบรมเลี้ยงดูเขาตั้งแต่เป็นทารกจนโต เพราะฉะนั้น แม่ จึงมีความสำคัญในการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูก เพราะลูกจะเรียนรู้และซึมซับสิ่งที่เขาเห็นจากแม่ เป็นคนแรก และพ่อก็มีส่วนเสริมที่ดีเช่นกันค่ะ ถ้าเป็นเด็กผู้ชายเขาก็จะเริ่มเลียนแบบอย่างพ่อโดย

ธรรมชาติ ฉะนั้นในความคิดของพี่ ทั้งแม่และพ่อจึงมีความสำคัญต่อครอบครัวเท่าเทียมกัน

ลำดวน : พี่ให้ความสำคัญกับวันแม่ อย่างไร

พี่สุ : พี่ระลึกถึงพระคุณ แม่และพ่ออยู่ทุกลมหายใจ สิ่งดี ๆ ที่เกิดขึ้นกับเรา คือ สิ่งดีและกรรมดี ที่แม่และพ่อปฏิบัติ สั่งสมมา พี่จะโทรคุยกับท่านบ่อยๆ แต่ที่ขาดไม่ได้ คือ วันแม่และวันคล้ายวันเกิด

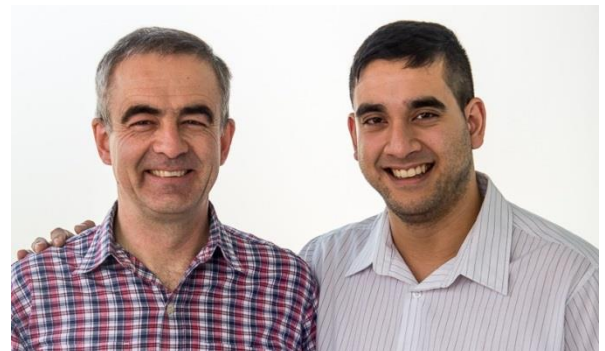
ลำดวน : ครอบครัวที่ดีควรเป็นอย่างไร และมีความสำคัญต่อเด็กอย่างไร

พี่สุ : พี่คิดว่าครอบครัวที่ดี และสมบูรณ์ ไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยแม่และพ่อเสมอไป มีให้เห็นทั่วไปที่ครอบครัวที่มีเพียงแม่หรือพ่อ ก็สามารถอบรมเลี้ยงดูลูกให้เป็นคนดีของสังคมได้ พี่ให้ความสำคัญตรงนี้

ลำดวน : พี่มีลูกชายคนเดียว ความยากง่ายในแต่ละช่วงวัย จากเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นอย่างไรบ้าง

พี่สุ : ตอนแรกก็กลัว คงเหมือนคุณแม่มือใหม่ทั่วไป และเราอยู่ไกลจากพ่อแม่ พี่น้อง ที่จะช่วยเหลือ ให้คำแนะนำได้ ช่วงแรกพี่เลี้ยงลูกตามตำรา และพี่คิดว่าแม่ทุกคนมีสัญชาตญาณความเป็นแม่อยู่ในตัว ความรักที่มีให้ลูก จะทำให้ทุกอย่าง ผ่านไปได้ด้วยดี ช่วงที่ยาก คือ ช่วงวัยรุ่น เราต้องนั่งคุยกันบ่อย ต้องคอยตะล่อม กล่อมเกล่าให้เขา เข้าที่เข้าทาง ตามที่เราเห็นสมควร ที่บ้านพี่ เราคุยกันด้วยเหตุผล ช่วงนี้

คุณพ่อ มีบทบาทมาก ทั้งในเรื่องการบ้าน เรื่องเพื่อน เราต้องเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดี คุยกันได้ทุกเรื่อง

พอถึงวัยที่ต้องเลือกเรียนสูงขึ้น ลูกพี เขาตัดสินใจเลือกสายอาชีพ โดยมีคุณพ่อเป็นที่ปรึกษาในการหาข้อสรุปว่าจะเรียนอะไร

ลำดวน : สิ่งสำคัญ ในการอบรมเลี้ยงดูลูก ให้โตเป็นผู้ใหญ่ที่เก่ง ดี และมีความสุข

พีสุ : สำหรับพี คือ การที่แม่และพ่อเป็นแบบอย่างที่ดีในครอบครัวพี เน้นเรื่องการมีเหตุผล ลูกสามารถแสดงความคิดเห็นได้ทุกอย่าง การตรงต่อเวลา การรู้จักแบ่งปัน เมื่อตอนเด็ก เสื้อผ้าดีๆ ที่เขาไม่ใช้แล้ว พีจะถามเขาว่า จะทำอย่างไร เป็นการกระตุ้นให้เขารู้จักตัดสินใจ นอกจากนี้เรื่องความอ่อนน้อมถ่อมตน พุดจาไพเราะ การเคารพสิทธิผู้อื่น ส่งเสริมให้กล้าแสดงออก ใ้รู้จักการออมทรัพย์ ตั้งแต่เด็กฝึกให้เขา หยอดออมสินจากเงินค่าขนม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ เด็กจะซึมซับไปโดยอัตโนมัติ และต้องเริ่มกันตั้งแต่เขาเป็นต้นกล้า นะ ต้นกล้าที่ได้รับการเอาใจใส่บำรุงด้วยปุ๋ยที่เหมาะสม ก็จะได้รวงข้าวที่สมบูรณ์ ไร่มีัยคะ สามีพูดเสมอว่า **การมีลูกก็เหมือนการมีโปรเจกต์ใหญ่ เราจะทำโครงการนี้ให้สำเร็จได้ ต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์** พีเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ลำดวน : พีเลี้ยงลูกอย่างไร ในครอบครัวสองวัฒนธรรม สามีพีมีส่วนช่วยเหลืออย่างไร

พีสุ : เด็กเกิดที่นี่ เขาจะเห็นวัฒนธรรมของที่นี่ชัดอยู่แล้ว แต่วัฒนธรรมไทย เขาจะสัมผัสได้จากเราผู้เป็นแม่

เราต้องสอนเขาตั้งแต่เล็ก เขาจะซึมซับ ไปทีละน้อย เช่น ควรจะพูดภาษาไทย รู้จักการไหว้ เคารพผู้ใหญ่ เป็นคนสุภาพอ่อนน้อม ส่วนคุณพ่อส่งเสริมและสนับสนุนมาก เพราะตัวคุณพ่อเองก็รักภาษาไทย ลูกพีพูดภาษาไทยไม่เก่งนัก แต่ถ้าไปเมืองไทยเขาเอาตัวรอด เขามีเพื่อนคนไทยที่โน่น พูดภาษาไทยกับคุณยายคุณป้าได้ และเรื่องความสุภาพเรียบร้อย มีเสียงสะท้อนกลับมาดีมาก อันนี้คนเป็นแม่ปลื้มคะ

ลำดวน : พีทำงานหลายอย่าง มีการแบ่งเวลาสำหรับ ลูก ครอบครัว และตัวเองอย่างไร

พีสุ : พีเริ่มทำงานอย่างจริงจัง เมื่อลูกโตพอที่ช่วยตัวเองได้ เช่น ไขกุกญแจเข้าบ้านเองได้ อุ่นอาหารกลางวันได้เอง เป็นต้น และพีให้ความสำคัญ เรื่องการบริหารเวลา งานบ้านไม่ให้นักพร่อง บ้านพีจะต้องสะอาดและเรียบร้อย อาหารกลางวันทำเตรียมไว้ เสื้อผ้าลูกและสามีต้องรีด การตื่นเช้าเป็นกิจวัตร ทำให้พีมีเวลาเป็นของตัวเอง และทำอย่างอื่นได้ทัน สามีแบ่งงานซักผ้าไปทำ ตั้งแต่คลอดลูกปีแรก จนถึงบัดนี้ (น่ารักที่สุด) อีกเรื่อง คือ การพูดคุยสื่อสารกันในครอบครัวมีความจำเป็นมาก เรามีเวลาหยุดไม่ตรงกัน ใครติดธุระ ต้องไปทำกิจกรรมอะไร เขียนข้อความแปะไว้ เขียนเอสเอ็มเอสบอกกัน หรือโทรศัพท์บอกกัน ทำให้มีการปรับเปลี่ยนแผนประจำวันได้ดี

ลำดวน : อะไรคือความภาคภูมิใจ ในตัวลูก

พีสุ : ภูมิใจที่เขาเป็นเด็กดี สุภาพอ่อนน้อม รู้ว่าต้องการอะไรในชีวิต กล้าแสดงออก และรู้จักช่วยเหลือคนอื่นและสังคม เช่น ตอนอายุสิบกว่า เขาเป็นคนต้นคิด ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ เพื่อรวบรวมเงินไปบริจาคให้สถานีวิทย์ ซึ่งจัดกิจกรรมพาเด็กพิการออกไปท่องเที่ยว เขาถูกสัมภาษณ์สดผ่านรายการด้วย ปัจจุบันเขาเป็นหนึ่งใน คณะกรรมการกลุ่มวัฒนธรรม

สำหรับเยาวชน ในเมืองที่เราอยู่ จึงมั่นใจและภูมิใจว่า ลูกเป็นคนมีคุณภาพคนหนึ่งของสังคม

ลำดวน : พี่ประสบความสำเร็จในการทำหน้าที่แม่ใหม่ อย่างไร

พี่สุ : คิดว่าประสบความสำเร็จนะ เพราะอย่างที่บอกว่ามีเสียงสะท้อนกลับมาดี อย่างเช่นล่าสุด ไปฝึกทหาร เขาได้เลื่อนขั้น มีสองขีดบนบ่า หรือที่ทำงาน เขาได้รับพิจารณาปรับเงินเดือนขึ้น จนถึงขั้นสูงสุด ทั้งที่เขาทำงานได้เพียงปีเดียว และยังได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ฝึกเด็กใหม่ด้วย

ลำดวน : พี่ปฏิบัติต่อแม่พี่ และครอบครัวของสามีอย่างไร และคิดว่าลูกพี่ได้เรียนรู้ เรื่องการตอบแทนคุณ ผู้มีพระคุณได้หรือไม่ อย่างไร

พี่สุ : พี่โทรคุยกับแม่เป็นประจำ กลับไปเยี่ยมทุกครั้ง ต้องอยู่ปรนนิบัติ ให้สตาจ์บ้าง และถูกรับรู้ค่ะ ตอนนี้อยู่เขามีเงินเดือนเอง เวลาไปหายาย ก็ให้เงินยาย เพราะพี่จะเล่าให้ลูกฟังว่า ที่เมืองไทย ไม่มีเงินสวัสดิการยามชราภาพเหมือนที่นี่ ลูกคนไทยทุกคนต้องช่วยเหลือดูแลพ่อแม่ยามท่านแก่เฒ่า นะ กับครอบครัวทางฝ่ายปู่ย่า เราปฏิบัติเช่นเดียวกับพ่อแม่ของเราเอง ซึ่งท่านทั้งคู่น่ารักมากๆ เอาใจใส่เหมือนเราเป็นลูกคนหนึ่ง

ฉะนั้นลูกจะซึมซับนะ คิดว่าเขาคงรู้ว่า นี่คือการตอบแทนพระคุณผู้ให้กำเนิด

ลำดวน : ของฝากแต่คุณแม่ท่านอื่นๆ ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูลูก

พี่สุ : สิ่งสำคัญคือ ขอให้รักลูกให้ถูกต้อง เลี้ยงลูกให้เป็นไปตามวัย ส่งเสริมและสนับสนุนในสิ่งที่เขาถนัด ชมเมื่อเขาทำสิ่งดีๆ และบอกรักและโอบกอดตามโอกาสเหมาะสมเสมอๆ เป็นต้นค่ะ

เรามารู้จักคุณลูกชายของพี่สุกันนะคะ

ชื่อ ชิมอน เอิร์ทเลอร์ อายุ 22 ปี จบการศึกษาด้านอาชีวศึกษาสาขาเทคโนโลยีการอาหาร จาก Ramseier Suisse AG พอเรียนจบ ได้ทำงานเป็นพนักงานขายในห้างสรรพสินค้า ทำแบบชั่วคราว เพราะต้องไปรับราชการทหาร พอฝึกทหารเสร็จ ก็ได้งานประจำในตำแหน่ง ผู้ควบคุมคุณภาพ ที่บริษัท Delica AG ซึ่งเป็นบริษัทลูกของ Migros อยู่ในตำแหน่งนี้ มา 1 ปีครึ่ง และตั้งแต่วันที่สิงหาคมนี้ จะทำหน้าที่เป็นครูฝึกให้กับนักเรียนด้วย

ลำดวน : แม่เป็นแม่แบบไหน

ชิมอน : แม่เป็นคนมีระเบียบ มีเหตุผล ไม่ตามใจลูก

ลำดวน : แม่เลี้ยง ซิมอนมาอย่างไร

ซิมอน : แม่ค่อยๆสอนให้รับผิดชอบตัวเอง สอนให้รู้จักดูแลตัวเอง ทำอะไรด้วยตัวเองตามสมควรแก่วัย ให้รู้จักค่าของเงิน ถ้าต้องการอะไร จะไม่ให้ง่ายๆ ให้เก็บเงินซื้อเอง ฝึกให้ทำงานตั้งแต่อายุ 10 กว่าขวบ เช่น ช่วยดูแลทำความสะอาดในบริเวณที่พัก บางทีก็ไปทำความสะอาดที่ทำงานพ่อ ทำให้เราเห็นค่าของเงิน ว่าไม่มีอะไรได้มาง่ายกว่าจะได้ ต้องทำงาน ตอนเด็กๆ ก็มีเค้รำ น้อยใจเหมือนกัน เพราะเพื่อนๆ เขาต้องการอะไร บอกพ่อแม่ ก็ได้แล้ว แต่ผมไม่ได้ ต้องเก็บเงินซื้อเอง เช่น กล้องถ่ายรูป เก็บเงินซื้อเองตอนอายุ 14 ขวบแล้วถ้ามีปัญหาให้รู้จักถาม และขอคำปรึกษา เพราะฉะนั้นที่บ้านผม ถ้าผมมีเรื่องที่ตัดสินใจเองไม่ได้หรือมีปัญหาอะไร เรา 3 คน พ่อแม่ และลูก จะนั่งคุยปรึกษากันเสมอ

ลำดวน : คำสอนอะไรของแม่ ถึงตอนนี้ยังคงทำตามคำสอนนั้น

ซิมอน : แม่สอนให้เป็นคนสุภาพ อ่อนน้อม เป็นมิตรกับคนอื่น ยิ้มแย้มแจ่มใส รู้จักช่วยเหลือ และแบ่งปันกับคนที่ดียกกว่าเรา ตอนนี้อยู่ไปทำงาน เพื่อนที่ทำงานถามผมเสมอว่า ทำไมผมถึงเป็นคนที่ยิ้มได้เสมอ....

ลำดวน : รู้สึกอย่างไร ในการอยู่ในครอบครัวสองวัฒนธรรม

ซิมอน : รู้สึกดี ภูมิใจ ที่เติบโตมาในสองวัฒนธรรม เป็นลักษณะพิเศษที่ไม่เหมือนใคร ได้เรียนรู้ความ

เป็นอยู่ทั้งครอบครัวพ่อ และครอบครัวแม่ ทั้งสองครอบครัว รักกัน ดีต่อกัน

ลำดวน : ถึงตอนนี้คิดว่า รับผิดชอบตัวเองได้ดีอย่างไร และแม่มีส่วนสำคัญให้ซิมอนเป็นซิมอนในวันนี้อย่างไร

ซิมอน : ตอนนี้อยู่มีงานทำ มีเงินเดือนเอง ไปไหนทำอะไร รับผิดชอบ ดูแลตัวเองได้ ทั้งหมดนี้เป็นเพราะสิ่งที่แม่สอนให้เป็นคนแกร่ง กล้า และสู้

ลำดวน : มีงานอดิเรกอะไรไหม และคิดว่า สิ่งนี้ช่วยให้ชีวิตเป็นอย่างไร

ซิมอน : ผมชอบถ่ายรูปตั้งแต่เด็ก จนถึงตอนนี้ การถ่ายรูปเป็นทั้งงานอดิเรก และสร้างรายได้ด้วย เพราะผมถ่ายรูปให้กับหนังสือพิมพ์หลายฉบับ

ลำดวน : วางแผนสำหรับอนาคต ไว้อย่างไรบ้าง

ซิมอน : ปีหน้าจะเรียนต่อ ให้ได้ประกาศนียบัตรชั้นสูง (Fachausweis) และจะเรียนต่อให้ได้ปริญญาตรีในสาขาที่เรียนมา แล้วผมจะมีโอกาสเลือกทำงานได้หลากหลายสาขา

ลำดวน : อยากบอก หรือทำอะไร ให้แม่ ในวันแม่

ซิมอน : ไม่ได้ทำอะไรในวันแม่ของเมืองไทย แต่วันแม่ของชาวสวิสทุกปี จะมีของขวัญให้แม่ และเมื่อวันแม่ที่ผ่านมาเมื่อ 14 พ.ค. ตื่นเช้านำดอกกุหลาบขาวช่อใหญ่มาก ไปวางไว้หน้าห้องนอนแม่ พ่อแม่ออกจากห้อง ก็แปลกใจ และบอกรักแม่ พ่อด้วย

ลำดวน : คุณแม่เคยเล่าให้ฟังไหมว่า ตามขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย ลูกผู้ชาย มักจะบวชให้พ่อแม่ เพื่อเป็นการตอบแทนบุญคุณ ซิมอนคิดอย่างไร ถ้าทำได้จะทำไหม

ซิมอน : แม่เคยถามตอนเป็นเด็กๆ บวชเณรให้คุณตา แต่ตอนนั้นผมไม่ยอม เพราะไม่ชอบที่หัวไม่มีผม แต่พ่อแม่ก็เล่าให้ฟังเกี่ยวกับศาสนาพุทธ รู้จักว่าพระเป็น

อย่างไร แม่พาไปวัดบ่อยๆ ถ้ามีโอกาสก็อยากบวช เพื่อเป็นการทดลองว่าเป็นอย่างไร

ลำดับ : ซึมอนผ่านการเป็นทหารมาแล้ว เล่าให้ฟังบ้าง ว่าการเป็นทหารที่นี้เป็นอย่างไรบ้าง

ซึมอน : ที่นี่ก็คล้ายๆกับที่เมืองไทย พอผู้ชายอายุ 18 ปี ต้องไปทดสอบสมรรถภาพ แล้วเลือกว่าเราจะเป็นทหารในลักษณะใด เพราะที่สวิตซ์ การเป็นทหารมีให้เลือก 2 แบบ คือ

1. จะเป็นครั้งเดียว 300 วัน หรือ
2. จะเป็น 21 สัปดาห์ก่อน แล้วมาฝึกอีกทุกปี

ปีละ 3 สัปดาห์ จนครบ 260 วัน

ผมเลือกแบบที่สอง เพราะเป็นครั้งเดียว นานเกินไป ไม่ไหวครับ ช่วง 6 สัปดาห์แรก ที่ฝึกเป็นทหาร เป็นการฝึกขั้นพื้นฐาน ที่เข้มงวดและหนักมาก ทรมานสุดๆ ต้องตื่นแต่เช้า และเราไม่สามารถตัดสินใจได้เอง ต้องทำตามคำสั่ง ตามระเบียบ ถ้าใครทำผิด ต้องทำกันใหม่ทั้งหมด ต้องทำทุกอย่างให้สวยงามเป็นระเบียบ เช่น การปูที่นอน ถ้าทำไม่ดี ทำใหม่จนกว่าผู้ตรวจจะพอใจ เสื้อผ้าต้องจัด พับ แขนวนให้เรียบร้อย หลังจากผ่าน ช่วงแรกไปแล้ว ชีวิตทหารจะสบายขึ้น **สิ่งที่ดีที่สุด สำหรับผมจากการเป็นทหาร คือ การได้รู้จักเพื่อนใหม่** ซึ่งมาจากทั่วสวิตซ์ และ เมื่อคนแปลกหน้ามาอยู่ด้วยกัน เราต้องทำงานด้วยกันได้ทันที และเราต้องไว้ใจ เชื่อใจกัน เพราะถ้ามีใครคนใดคนหนึ่ง ไม่สามารถทำงานร่วมกับคนอื่นได้ หรือผลงานออกมาไม่ดี พวกเราทั้งหมดหรือทั้งกลุ่ม จะมีปัญหา ตอนที่ผมฝึกทุกอย่างผ่านไปได้ด้วยดี สำหรับปีนี้ผมเพิ่งไปฝึกมา 3 สัปดาห์

ลำดับ : อยากฝากอะไร ถึงเด็กรุ่นน้องบ้าง

ซึมอน : ขอให้เพื่อนๆ เป็นคนที่คิดไกล และรู้จักวางแผน สำหรับอนาคต เด็กที่นี้ อายุ 14-15 ปี ต้องรู้แล้วว่าเราจะเรียนหรือเราต้องการอะไร และเราจำเป็นต้องเรียน

อะไรสักอย่าง ถ้าไม่เรียน ทำงานได้ แต่จะทำอยู่อย่างนั้น ไปตลอดชีวิต ไหวไหม ถ้ามัวแต่ตัวเอง ตัวอย่างที่เป็นที่บริษัทมีคนงานคนหนึ่ง อายุ 25 ปี ไม่ได้เรียนอาชีพอะไร ทำงานเป็นคนแพ็คของ จับของใส่กล่อง ทำงานได้ แต่เงินเดือนไม่เพิ่ม หรือเพิ่มน้อย และไม่มีความก้าวหน้า ลองคิดว่า ถ้าต้องนั่งจับของใส่กล่อง ไปจนครบเกษียณ ชีวิตจะเป็นอย่างไร อีกตัวอย่างที่เป็นกันเยะคือ ไม่รู้จักวางแผนการใช้จ่ายเงิน เงินเดือนที่ได้มาหมดก่อนที่เงินเดือนใหม่จะมา บางคนไม่รู้จักเก็บเงิน พอถึงเดือนที่ต้องจ่ายภาษี ก็ไม่มีจ่าย แล้วจะทำอย่างไรกับปัญหา ผมขอแนะนำว่า ให้น้องๆ รู้จักทำรายการและวางแผนการใช้จ่าย ถ้าไม่รู้จะเริ่มอย่างไร ลองปรึกษาพ่อแม่ หรือผู้ให้ความรู้ในเรื่องนี้ (Budget Beratung) เมื่อทำแผนการแล้ว ก็ให้ทำตามแผนที่วางไว้ด้วย และที่สำคัญอีกอย่างคือ ให้รู้ว่าตัวเองเป็นใคร สื่อสัตย์ต่อความรู้สึก เชื่อมั่นและทำในสิ่งที่ถูกต้องตามความต้องการของเรา คือ **ฝันให้ไกล และไปให้ถึง** ถ้าเราทำได้แบบนี้ เท่ากับเรารักพ่อแม่ แล้วครับ....

ลำดับขอฝากเคล็ดไม่ลับในการเลี้ยงลูกของคุณแม่สุ และการเป็นลูกที่ดี เป็นคนเก่ง และมีความสุข ของน้องซึมอน ไว้เพียงเท่านี้ค่ะ.....

การได้สัญชาติสวิส โดยการสมรส ยาบมจริงหรือ

การสมรสกับคนสวิสเคยได้รับการมองว่าเป็นหนทางสะดวกในการได้สัญชาติสวิส แต่ความเป็นจริงพบว่าผู้ยื่นขอสัญชาติ ได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างกันจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น **ในแต่ละปี** ประมาณ 8,000 คน ที่ได้สัญชาติสวิส คิดเป็น หนึ่งในสี่ ในบรรดาผู้ขอขึ้นทั้งหมด (ต่อปี มีผู้ยื่นความจำนงทั้งหมด ประมาณ 32,000 คน)

Swissinfo.ch ได้สัมภาษณ์ผู้ยื่นความจำนง มี 2 คนที่กำลังรอคำตอบอยู่ ตัวอย่างต่อไปนี้จะไม่ใช่ตัวแทนของทั้งหมด แต่ก็แสดงให้เห็นว่า ระบบยังขาดความเสมอภาค และความสม่ำเสมอในการปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น คุณกุหลาบ จากประเทศไทย พนักงานในชนบท รัฐเบอร์ลินตั้งแต่ปี 2009 พบว่ากระบวนการดำเนินไปอย่างรวดเร็ว และตรงไปตรงมา “การสัมภาษณ์ใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมง และพวกเขาก็น่ารักมาก ตำรวจแค่ต้องการรู้ว่าดิฉันกับสามีพบกันได้อย่างไร และดิฉันทำอะไรบ้างเมื่อมาอยู่สวิสฯ คำยื่นขอสัญชาติของคุณกุหลาบได้รับการอนุมัติภายใน 7 เดือน เมื่อปี 2014

เจเน็ต แวร์ตลี สัญชาติอังกฤษ เมื่อสองปีที่แล้ว ได้ย้ายมาอยู่ในเมืองเล็ก ๆ รัฐอาร์เกา ก็มีประสบการณ์คล้ายกับคุณกุหลาบ คือ เธอได้สัญชาติ

เมื่อคริสต์มาส ปี 2014 เพียง 5 เดือนหลังจากยื่นเรื่องเหมือนกับคุณกุหลาบ คุณแวร์ตลีไม่ได้ถูกถามถึงความรู้เกี่ยวกับการเมืองหรือวัฒนธรรมของสวิส การสัมภาษณ์ของเธอใช้เวลาเพียงสองสามนาที “เมืองที่เราอยู่ เป็นเมืองเล็กๆ และเรารู้จักกับเจ้าหน้าที่ ที่ว่าการอำเภอ เจ้าของบ้านที่เราเช่า เป็นคนรับรอง และดิฉันก็ส่งรูปถ่ายมากมายที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องกับสวิสเซอร์แลนด์ในหลายๆ ปีที่ผ่านมา” เธอกล่าวกับ swissinfo.ch

กรณีอื่นๆ เช่น คาร์โลซ (นามสมมติ) ผู้ยื่นขอสัญชาติชาวลาตินอเมริกา ซึ่งแต่งงานกับสตรีชาวสวิส มา 4 ปี พบว่า กระบวนการไม่ชัดเจน และละเมิดสิทธิ คาร์โลซ อาศัยอยู่ในย่านชุมชนหนึ่งในกรุงเบอร์ลิน และไม่ต้องการเปิดเผยชื่อจริง หรือประเทศกำเนิด เนื่องจากเรื่องขอสัญชาติอยู่ในกระบวนการที่ยังไม่สิ้นสุด เมื่อธันวาคม 2014 ตำรวจไปหาเขาที่บ้าน โดยไม่ได้แจ้งล่วงหน้า แต่เขาไม่อยู่บ้าน จากนั้นเขาถูกเชิญไปสัมภาษณ์ คาร์โลซ ตกใจมากกับคำถามแรกที่ตำรวจหญิงถามเขาว่า

“ภรรยาของคุณเป็นโศภณีใช่หรือไม่”

“ผมไม่อยากเชื่อ ในสิ่งที่ผมได้ยิน ตำรวจพิมพ์ทุกอย่างลงในคอมพิวเตอร์ เธอก้าวขอโทษ และบอกว่ามันเป็นคำถามที่มีอยู่ในระบบ แต่ผมไม่เคยได้ยินว่าคนอื่น ๆ ก็เจอคำถามแบบนี้ อีกอย่างหนึ่ง พวกเขาต้องมีข้อมูลทั้งหมดที่ผมส่งไป เขารู้ว่าภรรยาผมทำงานที่ไหน “ผมอาศัยอยู่ในสวิสเซอร์แลนด์มา 8 ปี และแต่งงานมา 4 ปีแล้ว เรายังไม่มีลูก เพราะผมต้องการฝึกฝนอาชีพ และมีคุณสมบัติที่พร้อมก่อน ผมคิดว่า นี่ทำให้เขาสงสัย และเป็นสาเหตุสำคัญระหว่างการสัมภาษณ์”

กาเบรียล (นามสมมติ) จากกลุ่มประเทศอียู สามารถพูดภาษาราชการของสวิสได้อย่างคล่องแคล่ว 2 ภาษา และทำงานในสวิสฯ มาตลอด เธอยื่นเรื่องขอ

สัญชาติ มาแล้ว 15 เดือน เมื่อต้นปี 2015 เธอถูกสัมภาษณ์ที่สำนักงาน ทางภาคตะวันตกของสวิสตั้งแต่ทำงานและอยู่ในรัฐนั้นเกือบ 20 ปี การสัมภาษณ์นานประมาณหนึ่งชั่วโมง และมีการละเมิดสิทธิมาก คำถามทั้งหมดเกี่ยวกับการแต่งงาน ครอบครัว และแนวทางการใช้ชีวิต มันเหมือนกับการสัมภาษณ์ เพื่อจะตรวจสอบว่า เป็นการแต่งงานแบบหลอกลวงหรือไม่ คนสัมภาษณ์ ยังคำนวณวันเดือนปีเพื่อจะบอกเธอว่า ลูกคนแรกของเราเกิดก่อนที่เราแต่งงานกัน “คำถามเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปของสวิสเป็นเรื่องปกติ แต่เมื่อคนถามล้วงลึกลงไปถึงเรื่องการเมือง ชื่อนักการเมือง ดิฉันก็สับสน ปนเปกันไปหมด ดิฉันว่ามันเครียดมาก” ต่อมาคำร้องของกาเบรียลไม่ได้รับการพิจารณา เพราะเธอไม่ได้จ่ายภาษี

หน่วยงานการให้สัญชาติของรัฐบาลกลาง เป็นผู้กำหนดเงื่อนไข และออกแบบฟอร์มการขอสัญชาติให้รัฐต่างๆ แต่ แต่ละรัฐมีอิสระในการใช้ หรือปรับเปลี่ยนคำถาม ไม่มีชุดคำถามที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ และการตัดสินใจว่าจะให้สัญชาติแก่ใคร ขึ้นอยู่กับรายงานเกี่ยวกับผู้ยื่นขอสัญชาติ ซึ่งส่งมาจากรัฐต่างๆ บางรัฐมอบอำนาจในการตัดสินใจให้สำนักงานย่อย และแต่ละรัฐหรือสำนักงานย่อย ก็ปฏิบัติหน้าที่นี้ในมาตรฐานที่แตกต่างกัน

มีคำร้องขอสัญชาติเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ มากกว่าหนึ่งในสาม ของการสมรสในสวิสเซอร์แลนด์ เป็นการ

สมรสข้ามชาติ ในปี 2014 คนสวิสจำนวน 15,706 คน จากทั้งหมด 41,223 คน ทำการสมรสกับคนต่างชาติ

เมื่อมีการเปิดประเด็นเรื่อง คุณสมบัติที่จำเป็นในการได้สัญชาติสวิสโดยการสมรส (erleichterte Einbürgerung) ในรัฐสภาในปี 2013 และ 2014 วุฒิสภามีมติให้การได้สัญชาติโดยการสมรสใช้เงื่อนไข หรือคุณสมบัติเดียวกันกับการขอสัญชาติโดยทั่วไป (ordentlichen Einbürgerung) ซึ่งคำถามเกี่ยวกับการเมืองและความรู้ทั่วไปของสวิสที่เป็นคำถามมาตรฐานนี้ กำลังดำเนินการร่างอยู่

Integration การปรับตัวปรับใจ (บูรณาการ)

ตามระเบียบทั่วไปของรัฐบาลกลาง ในเรื่องการปรับตัว ไม่ได้มีการบังคับโดยกฎหมาย และมีเงื่อนไขที่กว้างขวาง การตัดสินใจให้สัญชาติ ขึ้นอยู่กับการประเมินในภาพรวมของผู้ยื่นขอสัญชาติแต่ละคน และผู้ยื่นขอสัญชาติต้องยอมรับเงื่อนไขพื้นฐานดังต่อไปนี้

- เคารพหลักการพื้นฐานของรัฐธรรมนูญ
- ปฏิบัติตามกฎหมายของสวิส (ผู้ที่มีประวัติเคยได้รับโทษทางกฎหมาย อาชญากรรมหรือหนีสิน จะไม่ได้รับการพิจารณา)
- เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในสังคมท้องถิ่น
- มีความรู้ความเข้าใจภาษาราชการ (อย่างน้อยในระดับ A2/B1)
- ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้อย่างดี (เช่นทำงานหรือเรียน)
- มีความรู้ความเข้าใจ ระบบการเมืองการปกครองของสวิส
- ผู้ขอสัญชาติต้องสามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ เช่นไม่เป็นผู้อุปถัมภ์สวัสดิการสังคม

ที่มา : <http://www.swissinfo.ch>

แปล: วิรณา สิ้นสวัสดิ์ ฟอเรอร์ เรียบเรียง: โรส

ว่าด้วยเรื่อง การทำงานล่วงเวลา

เวลาทำงาน เงินค่าตอบแทนการทำงานล่วงเวลา
พวกเราส่วนใหญ่ ทำงานกัน รวงข้าวฉบับนี้เราจึงนำ คำถาม คำตอบ เกี่ยวกับเรื่องงานๆ เงินๆ ที่น่าสนใจ มาฝากกันค่ะ

1. ในสัญญาจ้างงาน ฉันจะต้องทำงาน 40 ชม. ต่อสัปดาห์ แต่ฉันทำงานล่วงเวลาเป็นประจำ นายจ้าง มีสิทธิให้ลูกจ้างทำงานเกินเวลาได้กี่ชั่วโมง

ตามกฎหมายนั้นไม่มีข้อจำกัด ลูกจ้างต้องทำงานล่วงเวลาตามความจำเป็น และความเหมาะสมของงาน และอยู่ในความชอบธรรมของลูกจ้าง ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถของตัวบุคคล ในเรื่องสุขภาพ หรือความรับผิดชอบที่ต้องมีให้กับครอบครัว **กล่าวโดยสรุป คือ** เราสามารถทำงานล่วงเวลาได้ทุกวัน เพิ่มจากจำนวน ชั่วโมงปกติ อีก 1.6 ชั่วโมง และนายจ้างจะต้องมีมาตรการ การจัดการที่ชัดเจน ในขอบเขตของการทำงานล่วงเวลา

2. ในสัญญาจ้างงาน ระบุไว้ว่า ลูกจ้างจะได้รับค่าจ้างตามเงินเดือนปกติ โดยไม่ได้รับค่าแรงเพิ่ม 25 % เมื่อทำงานล่วงเวลาเป็นเรื่องที่ถูกต้องหรือไม่?

ถูกต้อง ถึงแม้ตามกฎหมายจะระบุไว้ว่า นายจ้างควร จะจ่ายค่าแรงเพิ่ม 25 % จากเงินเดือนปกติ แต่สัญญาจ้างงานนี้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถ้านายจ้างและลูกจ้าง เห็นพ้องต้องกัน และทำเป็นลายลักษณ์อักษร

3. พวกเราได้รับกฎระเบียบใหม่ ระบุว่า: ในการทำงานล่วงเวลา พวกเราจะได้วันหยุด แทนการจ่ายเงิน พวกเราจำเป็นต้องยอมรับไหม

ไม่จำเป็น ตามกฎหมาย เมื่อทำงานล่วงเวลา นายจ้างจะสามารถให้วันหยุดเพิ่ม แทนการจ่ายเงิน ได้ก็ต่อเมื่อ ทั้งนายจ้างและลูกจ้างยอมรับ และต้องแจ้งกฎเกณฑ์นี้ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร รวมทั้งต้องมี การลงลายมือชื่อยอมรับของทั้งสองฝ่าย ถ้านายจ้างตั้งกฎระเบียบขึ้นมา แต่ลูกจ้างไม่ได้ลงลายมือชื่อยอมรับ กฎระเบียบนั้นก็ใช้ไม่ได้

4. ฉันทำงาน 50% การทำงานเกินเวลาจะไม่ได้รับเงินเพิ่ม นายจ้างบอกว่าพนักงานที่ทำงานเต็มเวลาเท่านั้น จึงจะได้เงินพิเศษ ถูกต้องไหม

หากสัญญาระบุว่า เวลาทำงานทั้งหมด 24 ชม. ต่อสัปดาห์ ดังนั้นชั่วโมงงานที่ 25 ขึ้นไป ถือเป็นชั่วโมงงานล่วงเวลา ซึ่งตามกฎหมายเราก็ควรได้รับเงินเพิ่ม 25 % แต่ก็เป็นไปได้ ที่จะไม่จ่ายตามนี้ ซึ่งต้องมีการตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษร

5. ฉันได้รับเงินค่าทำงานล่วงเวลาในตอนสิ้นปี ฉันได้เงินเดือนรายชั่วโมง และเงินเดือน เดือนที่ 13 ถูกนำมาคิดจ่ายให้เป็นรายเดือนด้วยหรือไม่

ตามกฎหมาย เงินค่าแรงล่วงเวลา จะต้องจ่ายพร้อมๆ กับเงินค่าจ้างหลักของทุกๆ เดือน และเงินเดือนเดือนที่ 13 ก็ต้องแบ่งจ่ายทุกเดือนด้วย เช่นเดียวกับที่ต้องจ่ายเงินให้กับการทำงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับ ความสกปรก เลอะเทอะ เช่น งานทำความสะอาดห้องน้ำที่ งานทำความสะอาดปล่องควัน ฯลฯ หรืองานที่เสี่ยงอันตราย หรืองานที่ต้องอยู่เวรยามเวลากลางคืน แต่การทำงานเหล่านี้ ต้องทำเป็นประจำ และทำมานานแล้ว (เสริมเพื่อความเข้าใจ หากคุณได้รับเงินค่าแรงเป็นเงินเดือน เงินเดือนเดือนที่ 13 สามารถจ่ายครั้งเดียวสิ้นปีได้ แต่หากคุณได้รับค่าแรงเป็นรายชั่วโมง เงินเดือนเดือนที่ 13 ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ จะต้องแบ่งจ่ายเป็นเดือนๆ ไป.....

6. ฉันมี ชั่วโมงการทำงานล่วงเวลามาก เจ้านายให้ฉันกลับบ้านได้ โดยไม่บอกล่วงหน้า ฉันอยากได้วันหยุดที่แน่ชัด มากกว่าที่จะต้องกลับบ้านก่อนเวลาบ่อยๆ แบบนี้ ในทางกฎหมายเป็นอย่างไร?

ตามกฎหมายกำหนดไว้ว่า การชดเชยด้วยเวลาว่างจะต้องได้รับการยินยอมทั้งสองฝ่ายโดยชอบธรรม ดังนั้นคุณสามารถที่จะพูดคุยกับเจ้านายในสิ่งที่คุณต้องการได้

7. นายจ้างไล่ฉันออกจากงานแบบฉับพลัน ด้วยการจ่ายเงินเดือนเต็ม ตามที่เคยได้รับ แต่ไม่มีค่าล่วงเวลา 72 ชั่วโมงที่ฉันมีอยู่ ถูกต้องหรือเปล่า ถ้าไม่ได้ระบุไว้ในสัญญาจ้าง ถึงแม้เราจะถูกไล่จ่ายเงินค่าล่วงเวลานี้ ก็สามารถเรียกร้องให้จ่ายได้

8. ในระยะเวลาสามปีที่ผ่านมาฉันทำงานล่วงเวลา และมีชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาสะสมราวๆ 100 ชั่วโมง ซึ่งเจ้านายก็ทราบดี แต่เมื่อฉันขอลาออกฉันขอให้จ่ายเงินค่าล่วงเวลานี้ แต่เจ้านายปฏิเสธด้วยเหตุผลที่ว่า เงินค่าล่วงเวลานี้ ฉันควรจะต้องแจ้งให้จ่ายทุกๆ เดือน ไม่ใช่จ่ายครั้งเดียวแบบนี้ ถูกต้องหรือเปล่า?

ไม่ถูกต้อง เพราะเมื่อนายจ้างทราบแล้วว่าเรามีชั่วโมงล่วงเวลาสะสมอยู่เท่าไร ตามกฎหมายลูกจ้างไม่จำเป็นต้องแจ้งตลอดเวลา ว่าทำงานเกินเท่าไร และเงินจากการทำงานล่วงเวลา กำหนดไว้ว่า ลูกจ้างต้องได้รับเงินส่วนนี้ ภายใน 5 ปี แต่ก็ขอแนะนำว่า ควรจะแจ้งให้นายจ้างรับทราบเกี่ยวกับชั่วโมง ล่วงเวลานี้อย่างสม่ำเสมอ และลูกจ้างควรต้องมีหลักฐานยืนยัน ด้วยว่า ได้ทำงานล่วงเวลาจริงๆ

ความแตกต่างของ การทำงานล่วงเวลา และการทำงานเกินเวลา

การทำงานที่มีเวลานานกว่าในสัญญาจ้างงาน เรียกว่า การทำงานล่วงเวลา (Überstunden) ซึ่ง หมายถึงการทำงานล่วงเวลาที่ลูกจ้างจำเป็นต้องยอมรับ เมื่อบริษัทมีความจำเป็นทางด้านบุคคลากร ส่วนการชดเชยนั้นตามกฎหมายระบุว่า นายจ้างสามารถจะจ่ายคืนในรูปแบบของเวลาพักผ่อนได้ แต่ลูกจ้างต้องเห็นด้วย หรือจะจ่ายเป็นเงิน ซึ่งต้องเพิ่มจากค่าแรงปกติ 25 % และต้องตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษร

แต่การทำงานที่นานเกินกว่าที่กฎหมายแรงงานกำหนดต่อสัปดาห์ เรียกว่า การทำงานเกินเวลา(Überzeit) จะเกิดขึ้นในเวลาความจำเป็นแบบฉับพลัน และตามกฎหมายแล้ว สามารถทำได้เพียง 2 ชั่วโมงต่อวันเท่านั้น นั่นคือ ในหนึ่งปี ทำได้ไม่เกิน 170 ชั่วโมง กรณีทำงาน 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่ถ้าทำงาน 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในหนึ่งปีต้องไม่เกิน 140 ชั่วโมง

กฎหมายแรงงาน กำหนดไว้ว่า เวลาทำงานสูงสุดต่อสัปดาห์ คือ 45 ชั่วโมง เช่น งานโรงงาน งานบริษัท หรือ 50 ชั่วโมง สำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการหรืองานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

ที่มา : Beobachter 25/2013

แปลโดย เฟราฮิรชิ และเมิร์ซ นิฟ

มหากาพย์ “มนุษย์แม่”

โดย โยทะกา

โยทะกาจั่วหัวเรื่องให้มันฟังดูยิ่งใหญ่ไปอย่างนั้นเองค่ะ จริงๆ แล้วไม่ได้มีอะไรยืดเยื้อยาวนานขนาดนั้นหรอกนะคะ แหะแหะ ประมาณว่าจั่วหัวแบบเรียกแขก หรืออะไรทำนองนั้น

อันว่าด้วยลูกนั้นใครเป็นพ่อแม่ ผู้ปกครองก็ย่อมรักลูกของตนเป็นธรรมดา แต่ดีกรีความรักลูกนี้หากนำมาวัดคงจะไม่เท่ากัน ความรักในความหมายของแต่ละคนก็คงจะไม่เหมือนกันเช่นกัน โยทะกาเป็นแม่ที่รักลูกไม่ต่างจากแม่คนอื่นๆ เมื่อมีอะไรมาเกี่ยวข้องกับลูกเรา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องดี หรือไม่ดี เราจึงจำเป็นต้องแสดงบทบาทต่างๆ เพื่อปกป้องลูกของเรา บางครั้งจึงเป็นแม่ยักษ์ แม่นางฟ้า หรือแม่พระ ฯลฯ โยทะกาเคยแสดงมาแล้วหลายบทบาท

ตอนที่ย้ายเข้าอพาร์ทเมนท์ใหม่ๆ โยทะการู้สึกดีใจ ที่บริเวณที่เราอยู่ มีเด็กๆ เยอะ นั่นหมายถึงลูกจะหาเพื่อนได้เร็วยิ่งขึ้น เพราะเด็กๆ ไม่ค่อยมีกฎกติกามากมายเหมือนผู้ใหญ่ แม่จะหน้าใหม่ต่างภาษา แต่เด็กๆ ก็เล่นด้วยกันได้ ในตึกที่เราอยู่มีเด็กหญิงอายุเท่าลูกสาวของโยทะกา เธอพักอยู่ชั้นล่าง และไปโรงเรียนเดียวกันด้วย

เรื่องน่าจะง่ายและลงตัว แต่มันไม่ใช่ง่ายอย่างที่คิด เมื่อเด็กหญิงไม่ได้มีแค่สอง แต่มีคนที่สามเข้ามาเกี่ยวข้องกับ เด็กหญิงที่อยู่ในตึกอีกคนเป็นเด็กที่โตกว่า และเรียนชั้นสูงกว่า เด็กสองคนนั้นสนิทสนมกันมาก่อน พอคนที่สาม คือลูกสาวของโยทะกาเข้ามาแทรก เด็กกับเด็ก ก็เริ่มทะเลาะกัน เพราะคิดว่าคนที่สามจะมาแย่งเพื่อนของตนไป ถ้าปล่อยยให้เด็กๆ เขาจัดการปัญหาตัวเอง โยทะกาเชื่อว่าเด็กๆ เขาอาจจะหาทางออกเองได้ แต่เมื่อมี “มนุษย์แม่” ที่ถือคติ “ลูกข้าใครอย่าแตะ” เข้ามาเกี่ยวข้องกับ เรื่องมันเลยสนุกกว่าที่คิด

อาทิตย์แรกของการไปโรงเรียน เทียงวันหนึ่ง

มีเสียงกริ่งดัง เมื่อเปิดประตู มี “มนุษย์แม่” มายืนหน้าบ้าน และเอ่ยปากว่ามีเรื่องจะคุยด้วย เขาเปิดฉากเช่นนี้

“เธอรู้หรือเปล่า ลูกฉันร้องไห้กลับบ้านเพราะลูกเธอ”

“อ้าว ทำไมหรือ” โยทะกาอุทานแล้วยืงง

“ก็ลูกเธอมาแย่งเพื่อนรักของลูกฉันไป เด็กเขาสนิทกันมาก่อน จู่ๆ ลูกเธอก็เข้ามาแทรกกลาง แบบนี้มันไม่ถูก” เขาพูดอีกยาว โยทะกา บอกเขาเพียงว่า “ใจเย็นๆ ปัญหาของเด็กๆ เดียวฉันจะคุยกับลูกของฉันดูว่าเกิดอะไรขึ้น ”

วันนั้นโยทะกาถามไถ่ลูก ก็ได้ความว่าเด็กหญิงตัวโตไม่พอใจตน ไม่พูดด้วย เดินไปโรงเรียนด้วยกัน ก็คอยขวางไม่ให้ตนเดินใกล้เพื่อน และไม่ให้คุยกับเพื่อนอีกคน โยทะกาเลยสอนลูกว่า เรามาใหม่อย่าไปแทรกกลาง หรือแย่งเพื่อนของคนอื่น เพราะคนที่โดนแย่งเพื่อนจะเศร้า และเสียใจ ถ้าเรารู้สึกว่าโดนแย่งเพื่อน เราก็ควรจะเสียใจเหมือนกัน ทุกคนเป็นเพื่อนกัน เล่นด้วยกันได้

สองสามอาทิตย์ถัดมาเสียงกริ่งก็ดังอีก

“มนุษย์แม่คนเดิม” ยืนจังก้าหน้าประตู และเริ่มเปิดฉาก “ลูกเธอ ไม่ใช่นางฟ้าอย่างที่เห็นหรอกนะ ทำเรื่องอีกแล้ว เอาหิมะมาปาหน้าลูกฉัน เธอสอนลูกยังไงให้รังแกคนอื่น...” โยทะกา ยืงงงงเช่นเดิม ลูกเรานี้หรือรังแกเด็กคนอื่น เป็นไปได้ได้อย่างไร เห็นที่เรื่องนี้ต้อง

สอบสวนกันยาว และต้องหาบุคคลที่สามเป็นพยาน

หลังจากถามลูกจนได้ความแล้ว โยทะกาจึงลงไปถามความจากเด็กหญิงอีกคนที่อยู่ในเหตุการณ์ เด็กหญิงสองคนเล่าเรื่องตรงกัน คือ เด็กตัวโตโยนหิมะใส่เด็กตัวเล็กก่อน แต่ เพราะเกิดปีลิง เด็กตัวเล็กจึงหลบพื้น หิมะไม่โดนตัวแค่เฉียดๆ ไป แล้วเด็กตัวเล็กก็คว้าหิมะโยนกลับบ้าง เด็กตัวโตนั้นคงเกิดปีหมู จึงอึดกว่า หลบไม่พ้นหิมะ หิมะปะทะหน้าไปเต็มๆ จึงร้องไห้ไปฟ้อง “ มนุษย์แม่ ” จึงสอนลูกตัวเองให้ระมัดระวังพยายามอย่าไปยุ่งกับเด็กตัวโตชี้แยะคนนั้น เรื่องราวจึงสงบไปจนตลอดฤดูหนาว

เมื่อฤดูร้อนมาถึงเหตุการณ์ใหม่ๆ ก็เข้ามาอีกวันที่แดดจ้า อากาศระอุ “ มนุษย์แม่ ” เอาสระน้ำพลาสติกขนาดใหญ่ มาวางที่สนามหญ้าส่วนรวม และเติมน้ำจนเต็มให้เด็กๆ ได้เล่นน้ำดับร้อน เพราะวางสระน้ำในส่วนรวมเด็กๆ ในละแวกนั้น จึงมาเล่นน้ำกันอย่างสนุก เจ้าตัวเล็กของโยทะกา ก็ขออนุญาตไปเล่นด้วย โยทะกา นั่งอ่านหนังสือ ที่ระเบียงหลังบ้านคอยมองลูกเล่นกับเด็กคนอื่นๆ เป็นระยะๆ และเหตุการณ์ที่เห็นมันก็เกิดเช่นนี้

เด็กคนอื่นๆ ขึ้นจากสระน้ำไปปูผ้านอนอาบแดดกัน มีลูกสาวของโยทะกากับลูกสาวคนเล็กของ “มนุษย์แม่” อยู่ในสระน้ำกันสองคน จู่ๆ ลูกสาวคนเล็กของ “มนุษย์แม่” (ซึ่งตัวโตพอๆ กับลูกสาวของโยทะกา) ก็โถมตัวไปหาลูกสาวของโยทะกา คนถูกทับจึงจมลงไปใต้น้ำ คนจมน้ำคงตกใจ จึงผลักคนที่มาทับออกไปอย่างสุดแรง จนหายท้องลงไปใต้น้ำ คนหายท้องนั้น พอโผล่จากน้ำได้ ก็ร้องจ้ำดั่งสนั่นทุ่ง เท่านั้นละ “มนุษย์แม่” ได้ยินเสียงลูกร้องก็วิ่งรี่ไปอุ้มลูกของตนขึ้นจากน้ำมากอดปลอบโยน และกระชากแขนลูกสาวของโยทะกาขึ้นจากน้ำ “มนุษย์แม่” พุดอะไรกับลูกของโยทะกา นั้น โยทะกาไม่ได้ยิน สักพักลูกสาวของโยทะกา ก็หอบผ้าร้องไห้กลับมามัน โยทะกา กอด

ปลอบลูกให้เลิกร้องไห้ และบอกลูกให้ไปอาบน้ำ โดยไม่ต้องเล่าอะไรให้แม่ฟัง แม่รู้ และเห็นหมดแล้ว

เป็นไปตามคาด “มนุษย์แม่” มากดกริ่ง ด้วยหน้าตาแดงก่ำ พร้อมอารมณ์โกรธเกรี้ยว และระเบิดใส่โยทะกาตั้งลั่น “ ฉันไม่ไหวกับลูกเธอแล้วนะ ลูกเธอทำลูกฉันจมน้ำ ฉันจะไม่อนุญาตให้ลูกเธอลงสระน้ำอีกเด็ดขาด และต่อไปถ้าลูกเธอรังแกลูกฉันไม่ว่าคนไหนอีกแม่แต่นิดเดียว ฉันอาจจะฟาดลูกเธอเข้าให้...”

โยทะกาสะกดจิตตนยืนฟังจนจบแล้วจึงเอ่ย “ ถ้าเธอบังอาจ มาแต่จะต้องลูกฉันแม่แต่นิด ฉันจะเอาเรื่องเธอให้ถึงที่สุด คนอย่างเธอดีแต่สอนลูกให้ชี้แยะและโยนความผิดให้คนอื่น ฉันเห็นเหตุการณ์โดยตลอดว่าเกิดอะไรขึ้น เธอไม่มีสิทธิ์แม่แต่จะกระชาก และตะคอกลูกฉันด้วยซ้ำ เธอสอนลูกเธอให้ดี ก่อนจะมาโทษลูกคนอื่น และถ้าเธอไม่อนุญาตให้ลูกฉันลงสระน้ำ เธอก็ไม่มีสิทธิ์จะเอาสระมาวางในที่สาธารณะเช่นกัน ทั้งหมดที่เธอเคยว่าลูกฉัน ฉันไม่เคยฟังความข้างเดียว เพราะฉันมีใจเป็นธรรมพอ ต่อไปนี้เธออย่ามายุ่งกับเราอีก ถ้าไม่ยอมให้ลูกเธอเล่นกับลูกของฉันเธอก็ไปบอกลูกเธอ แต่ฉันไม่เคยสอนลูกให้รังเกียจ และรังแกลูกๆ ของเธอ” โยทะกาบอกล่าวและปิดประตูใส่หน้าเธออย่างสุภาพเรียบร้อย (แปลกมากที่ทำได้อย่างเบามือที่สุด)

นับตั้งแต่นั้นจนบัดนี้เหตุการณ์ทุกอย่างก็สงบเงียบดีมาตลอด ยาม “มนุษย์แม่” อย่างโยทะกาเจอหน้า “มนุษย์แม่” อย่างเขา เราต่างทักทายกันตามมารยาทสังคม เด็กๆ ก็เล่นด้วยกันบ้างตามวาระ และโอกาส แต่โยทะกา รู้ดีว่า “มนุษย์แม่คนนั้น” เขาค้นพบพรมแดนที่โยทะกาขีดเส้นไว้แล้ว

เมื่อวัยเกษียณกลับไปอยู่เมืองไทย ตอนที่ 1

โดย คนสองบ้าน

การย้ายกลับเมืองไทย เมื่อเกษียณ หรือก่อนเกษียณ เป็นเรื่องยอดฮิตของพี่น้องคนไทย ที่อยู่ในสวีตเซอร์แลนด์ ฉันผู้มีประสบการณ์นี้ เมื่อ 6 ปีที่แล้ว จึงอยากแบ่งปันประสบการณ์ ที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ กับผู้ที่กำลังคิดว่า จะย้ายกลับไปอยู่เมืองไทยอย่างถาวร ว่าต้องเตรียม และทำอะไรบ้าง

เมื่อค้นพบความต้องการของตัวเอง และของคุณสามี ว่าเราต้องการจะกลับไปใช้ชีวิตที่เหลือ ที่เมืองไทย ฉันก็เริ่มหาข้อมูลต่างๆ ใช้เวลาเป็นปี ในการเตรียมการ ซึ่งมีดังนี้

ที่เมืองไทย เตรียมการ ดังนี้

- การทำประกันสุขภาพของสามี ก่อนอายุครบ 60 ปี เรื่องนี้สำคัญมากๆ สำหรับสามีฉัน เพราะถ้าเป็นอะไรขึ้นมา เงินที่เก็บไว้อาจหมดไป ด้วยเวลาอันรวดเร็ว

ที่สวีตเซอร์แลนด์ เตรียมการ ดังนี้

- ติดต่อกับทางสถานเอกอัครราชทูตโดยตรง เรื่องวีซ่าของสามี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจน ในการเตรียมเอกสาร ว่าเขาจะต้องเตรียมอะไร
- ฉันเป็นทั้งคนไทย และคนสวีต ก่อนย้ายกลับ ต้องจัดการเอกสารต่างๆของทางราชการไทย ให้ตรงกับของสวีต โดยการนำเอกสารการจดทะเบียนสมรส

รวมทั้งที่แปลเป็นภาษาไทยและสถานเอกอัครราชทูต ประทับตรารับรองแล้วมาด้วย

- ฉันเอง ต้องแจ้งที่ทำงานเรื่องเงิน Pension ส่วนของสามี จะเข้ามาเมืองไทยในฐานะ**ผู้เกษียณก่อนอายุการทำงาน** ไม่ใช่ผู้ติดตามคู่สมรส จึงต้องขอใบรับรองเงินเดือนจากที่ทำงาน

ส่วนสามี ได้ติดต่อแจ้งที่ทำงานล่วงหน้า 2 ปีว่าจะหยุดทำงาน ก่อนอายุครบเกษียณ และได้คำนวณแล้วว่า สามารถอยู่เมืองไทยได้อย่างสบาย จากเงินบำนาญ ที่เรียกว่า Überbrückungsrente (ภ.เยอรมัน) หรือ Rente de raccordement (ภ. ฝรั่งเศส)

- ก่อนเดินทางประมาณ 3 เดือน แจ้งยกเลิกประกันต่างๆกับบริษัทที่ทำไว้ โดยนับจากวันที่จะเดินทางออกจากสวีตเซอร์แลนด์

- แจ้งอำเภอที่อาศัยอยู่ ว่าเราจะย้ายออกนอกประเทศวันไหน และขอใช้สิทธิเลือกตั้งในต่างประเทศ

- แจ้งขอใบขับขีสากล เพื่อที่จะเอามาเปลี่ยนเป็นใบขับขีไทย ฯลฯ

- หลังจากนั้นก็ไปติดต่อขอทำวีซ่า ซึ่งสามีได้วีซ่า Non Immigration O

- การส่งของมาทางตู้คอนเทนเนอร์ ได้ส่งมาในฐานะคนไทย ที่ย้ายกลับถิ่นฐาน

สิ่งสำคัญ ที่ทางบริษัทขนส่งขอในขณะนั้น คือ หนังสือเดินทาง**เล่มแรก**ที่เข้าไปอยู่ในสวีตเซอร์แลนด์ จนถึงเล่มปัจจุบัน ที่จะกลับเข้าประเทศไทย เอกสารนี้ต้องใช้อีกครั้ง เมื่อรับตู้คอนเทนเนอร์ออกจากท่าเรือที่เมืองไทย รายละเอียดเกี่ยวกับการส่งของก็เข้าไปหาข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งก็มีหลายบริษัทให้เลือกฉันและสามีเลือกใช้บริการ ชนิดรับที่บ้านต้นทาง และส่งถึงบ้านปลายทาง

เมื่อย้ายมาถึงเมืองไทยต้องเอาเอกสารทุกอย่าง เช่น ใบทะเบียนสมรส ใบรับรองเงินเดือน ฯลฯ ที่ทางสถานเอกอัครราชทูตประทับตรารับรองมาแล้วไปให้กับทางนิติกรณ ที่กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ ประทับตรารับรองอีกครั้ง ฉันมอบหน้าที่นี้ให้กับบริษัทเอเยนต์แถวๆสถานทูตสวิส จัดการให้ ขณะรอเอกสารจากนิติกรณ ฉันก็ไปแจ้งกับสถานเอกอัครราชทูตสวิสว่า เราได้ย้ายเข้ามาอยู่ที่เมืองไทยแล้ว เช่นเดียวกับตอนที่เราไปอยู่สวิตเซอร์แลนด์ เราก็ต้องแจ้งให้ทางสถานเอกอัครราชทูตไทยทราบ แต่ของสถานทูตสวิส จะมีความต่างคือ เรื่องเงินบำเหน็จ เงินบำนาญ ที่จะได้รับเมื่อถึงเวลา ครอบครัวฉัน แจ้งขอจ่ายเงินประกันยามชราต่อไปจนครบเกษียณ (Freiwillig AHV) ไปด้วย **เมื่อได้รับเอกสารจากนิติกรณ** สามีกก็ไปแจ้งที่กองตรวจคนเข้าเมือง (ตม) ในเขตที่อาศัย ว่าเราย้ายเข้ามาอยู่ที่ไหน และนำใบขับขีไปเปลี่ยนเป็นใบขับขีไทย ซึ่งต้องทำภายใน 3 เดือน และแล้วก่อนที่ตู้คอนเทนเนอร์จะมาถึง ซึ่งใช้เวลาประมาณสองอาทิตย์กว่าๆ ทางบริษัทก็โทร มาขอพาสปอร์ตตัวจริงทั้งหมด รวมทั้งพาสปอร์ตของสวิสด้วย ซึ่งเป็นข้อกังขาว่า ในเมื่อเข้ามาในฐานะคนไทยแล้วจะมาขอพาสปอร์ตสวิสไปทำไม ได้รับคำตอบว่าทางศุลกากรเขาจะเอา งง ไม่ชัดเจนแต่ก็เอาเถอะบอกกับน้องทางโทรศัพท์ว่า พี่จะเอาไปส่งให้ถึงมือเลยคะ ไม่อยากส่งไปเพราะถ้าเกิดสูญหายขึ้นมา พี่ไม่อยากจะเสียเวลาเพื่อตามหาคนที่รับผิดชอบ ว่าแล้วก็ต้องร้อนเข้ากรุงอีกรอบ เมื่อไปถึงคุณน้องที่บริษัทก็บอกว่า พี่ต้องไปติดต่อขอรับของที่ท่าเรือเองนะ มองหน้าน้องตาเขียวทีหนึ่ง ก่อนจะบอกว่า ฮะฮะ ช้าก่อนน้อง พี่คิดว่ามันจะยุ่งยากมากกว่า ถ้าพี่ต้องใช้เวลาในการไปติดต่อเอง อีกร้อยกว่าพี่ก็จ่ายไปทุกอย่าง เพื่อให้ของส่งตรงถึงมือพี่ที่ปลายทาง มันเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะต้องให้บริการกับลูกค้า น้องก็เลยเงยบ เมื่อเสร็จที่

บริษัทก็กลับไปนอนรอที่บ้าน เมื่อผู้มาถึงทางบริษัทก็โทรมาบอกเรื่องค่าธรรมเนียมที่จะต้องเสีย เมื่อโอนเงินไปซึ่งก็หมิ่นกว่าบาท ตอนเย็นพนักงานที่ลงของเดินทางมาถึงเพื่อดูพื้นที่ ที่จะลงของก่อน อีกวันตอนบ่ายตู้ก็มาถึงแต่ไว้ไว้แถวของใบเสร็จค่าธรรมเนียมของท่าเรือ

เมื่อสามียู่ครบ 90 วัน ต้องไปประทับตรา วีซ่าออก และกลับเข้ามาใหม่ ทำแบบนี้อยู่ 2 ครั้ง ถึงได้วีซ่าปี หลังจากนั้นก็ไปรายงานตัวที่ กองตรวจคนเข้าเมือง (ต.ม.) ทุกๆ 90 วัน ซึ่งแตกต่างกับที่สวิส เราได้ใบอนุญาตพำนักปี เราอยู่ได้ 1 ปี แล้วขอต่อใบอนุญาตพำนัก เมื่อครบกำหนด แล้วเวลาก็ช่างผ่านไปรวดเร็วเหลือเกิน **เมื่อครบปี** สามีต้องไปต่อวีซ่า (อีกแล้ว) แบบฟอร์มเอกสารต่างๆ เตรียมหาข้อมูลไว้แต่เนิ่นๆ **วีซ่าของสามี** ใช้ใบรับรองเงินเดือน ซึ่งขอไว้จากที่ทำงานในสวิส เขาจะส่งมาให้ที่เมืองไทย เมื่อได้รับต้องส่งไปให้ทางสถานเอกอัครราชทูตสวิสในเมืองไทยรับรองภายใน 6 อาทิตย์ บัญชีธนาคารที่มีการเคลื่อนไหวย้อนหลังหกเดือน สามีไม่เคยมีปัญหาเรื่องการต่อวีซ่า เราเตรียมทุกอย่างไปให้พร้อม ใช้เวลารอไม่ถึงครึ่งชั่วโมงทุกอย่างเรียบร้อย ข้อนี้คิดว่าคงแล้วแต่เขตพื้นที่ จำนวนคนที่เข้ารับบริการและคนที่ให้บริการ ขอชมเจ้าหน้าที่เขตรับผิดชอบที่ฉันอยู่ทำงานขยันให้บริการดีกันจริงๆ

ย้ายมาก็หลายปีแล้ว แต่ยังมีหลายๆอย่างที่ยังสะดุดอยู่ ยังต้องใช้เวลาในการปรับตัวอีกกระยะหนึ่ง สุดท้ายก็ขอให้ทุกคนมีความสุข ในการเตรียมตัวมาอยู่เมืองไทยกันนะคะ

ชีวิตเป็นอย่างไร ใครกำหนด

โดย นภา หลิน

เรื่องจริงที่ได้ยินบ่อยๆว่า ชีวิตฉัน ทำไมอาภัพอย่างนี้ ทำไมต้องจากบ้านเกิดเมืองนอนมา ทำไมต้องจากพ่อจากแม่มา บางคนร้องไห้ร้องห่ม อยากรากลับประเทศไทย ถ้าได้ยินเรื่องราวแบบนี้กับหูตนเอง ผู้เขียนจะบอกเลยว่า คุณนั่งทบทวนดูให้ดีๆนะว่า ก่อนที่จะได้เดินทางมาที่นี่ ไม่ใช่เรื่องง่ายๆ ลองนึกย้อนหลังดูให้ดีๆ บางคนต้องไปบนบาน ขอให้เดินทางมา

พอลมาเจอความลำบากเข้า บนบานอีกว่า ขอให้ฉันได้กลับเกิด ตอนมา ยังไม่ทันได้แก่บนเลย คราวนี้บนบาน ขอกลับอีกแล้ว เจ้าพ่อเจ้าแม่ที่ไปบนบานไว้ อาจมีนงได้ว่าจะเอาอย่างไรกันแน่ แม่คุณเอ๊ย.. ในเมื่อชีวิตของสาวไทยที่ได้มาเมืองนอกนั้น ดีกว่าคนไทยอีก ตั้งกี่ล้านคนที่เขาอยากจะมา ในเมื่อได้มาแล้ว ก็จงยิ้มรับกับความโชคดีนี้ ตั้งหน้าตั้งตาทำมาหากิน คนที่ได้มาอยู่ต่างประเทศ เกินครึ่ง ชยันหมั่นเพียรทำมาหากิน จนร่ำรวยกันเป็นแถวๆ

ความเป็นจริงแล้ว ไม่ได้ลำบากอะไรเลย เพียงแต่ความไม่สะดวกของคนๆนั้นมากกว่า จากที่เคยทำงานบ้าง ไม่ทำบ้าง ก็อยู่ได้ แต่อยู่เมืองนอกต้องทำงาน

และต้องมีระเบียบวินัย ตั้งแต่ตื่นนอน จนถึงเข้านอน บางคนตอนอยู่เมืองไทย ตื่นเช้าขึ้นมาสลดผ้าห่มออกจากรึนอน ไม่ต้องเก็บที่นอน ทั้งไว้อย่างนั้น พอค่ามาเข้าไปนอนใหม่ กินข้าวเสร็จแช่หม้อแช่ชามไว้จนกระทั่งไม่มีชามให้กิน ค่อยมาล้าง

บ้านชองก็เหมือนกัน กวาดเฉพาะตอนที่ รกรุงรัง จนไม่มีที่วางเท้า ถึงค่อยมากวาด สาวไทยไม่ค่อยชอบอยู่บ้านนัก ชอบไปบ้านเพื่อนคนนั้นคนนี้อยู่เสมอ คราวนี้เรามานึกดู ถึงหัวใจคนเป็นสามีเราบ้าง เขาแต่งงานกับเรา ก็หวังว่า เรื่องการบ้านการเรือนจะมอบไว้ให้กับแม่บ้าน แต่คุณแม่บ้านกลับไม่ค่อยชอบอยู่บ้านเสียอีก พวกเราชอบอ้างเรื่องการเจียบเหงา เรื่องการจากบ้านเกิดเมืองนอนมาไกล

ผู้หญิงไทยส่วนใหญ่เสียหายหมดเลยหรือ ไม่หรอกที่ดีเหลือล้นก็มี แต่ที่ไม่เอาไหนก็มาก บางทีก็นึกสงสารผู้ชายที่แต่งงานกับภรรยาที่ไม่เอาไหนเหมือนกัน นางไม่ปรับตัวเอาเสียเลย เคยทำตัวอย่างไร นางก็ทำตัวแบบนั้น พอมีลูกออกมา ลูกหลายคนรังเกียจแม่ตัวเอง จะคุยกับพ่อเท่านั้น แม่ก็จะมาร้องไห้โอดครวญว่า ลูกของฉัน ออกตัญญูสั่งสอนอะไรก็ไม่ยอมฟัง แต่ไม่เคยมองดูตัวเองเลย ว่าเป็นแม่แบบไหนกัน

ผู้หญิงไทยจำนวนมาก ที่สามีเสียชีวิต แล้วทิ้งสมบัติไว้ให้เป็นเงินไทยหลายสิบล้าน เป็นเรื่องน่าเศร้าที่นางใช้เงินสิบล้านนั้น หมดไปด้วยความรวดเร็ว นางหอบเงินกลับเมืองไทย อยากรได้อะไรซื้อแบบไม่ยั้งคิด มีญาติที่คนเรียกมาซื้อแจก ให้บ้าน ให้รถยนต์ แจกหมดภายในไม่ถึงปี ต้องวิ่งเต้นหาคนทำเรื่องเชิญกลับมาใหม่ แต่ก็ไม่ง่ายแล้วหาคนเชิญยาก เพราะคนเชิญเขาไม่ได้มีส่วนได้เสียอะไรด้วย

ปัจจุบันนี้เลยกลายเป็นนางฟ้า ไร่ที่อยู่อาศัยในเมืองกรุง ใครจะรู้ว่านางเคยมีเงินในบัญชี สิบกว่าล้านบาทเมื่อปีก่อนหน้านี้ หญิงหม้ายเงินล้าน (ยูโร) มีให้พบเห็นอยู่บ่อยๆ การได้มาแต่งงานมีชีวิตคู่อยู่เมืองนอก ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ หรือเรื่องความมหัศจรรย์ แต่มันเป็นความโชคดีของคนๆ นั้น เมื่อได้มาแล้วก็น่าจะหยิบฉวยโอกาส เพราะการได้ทำงานเดือนละสองสามหมื่นบาท ถ้าอยู่เมืองไทยเดือนละหมื่นบาทก็ยากแล้ว ผู้เขียนมีตัวอย่างที่ดีเยี่ยม อยากจะขอนำมาเป็นแบบอย่างที่ดี คุณป. ผู้หญิงไทยวัยทำงาน เธอเป็นคนสมุทรปราการ อาชีพแรกของเธอ คือ งานทำความสะอาด ตลอดเวลาของการมาอยู่เมืองนอก คุณป. ทำงานทุกอย่างที่มีคนมาจ้าง ขอให้ได้เงิน นางทำหมดและอย่าให้เธอได้พบเห็นอะไรที่จะได้เงิน นางจำเอามาเป็นอาชีพ นำมาตัดแปลงเป็นสินค้าของตนเอง พอได้เงินก้อน นางส่งไปเมืองไทยปลูกบ้านให้คนเช่า ลูกเต้านาง ปล่อยให้ทำมาหากินเอง เลี้ยงเตี้ยคนเดียว เพราะแม่ตายไปแล้ว จนปัจจุบัน นางมีบ้านให้เขาเช่ากันทั้งซอย มีร้านทำขนมส่งเป็นของตนเอง น้องสาวก็คนเอามาเลี้ยงดูหมด ทุกคนมีงานทำเป็นของตนเอง ขนมที่ทำส่ง มีคนมาสั่งมากมาย เรียกว่าฝีมือของนางเป็นที่ยอมรับไปทั่ว จากคนที่เคยยากจนมาก่อน ปัจจุบันความยากจน โบกมือลา ด้วยความที่งานหนักก็เอา งานเบา ก็สู้ ทุกวันนี้มีเงินเดือนหลายหมื่น คุณป. เป็นคนรู้คุณค่าของเงิน ทำได้เก็บไปหาดอกเบียจากการทำของขายต่อมือต่อเท้าไปเรื่อยๆ การพนันขั้นต่อไม่เคยสนใจ ทำงานได้เข้าบ้านนอน บ้านชงสะอาดเอี่ยมอ่อง สามี พ่อแม่สามีแทบจะแบกใส่ป่า คุณป. นี่เป็นตัวอย่างที่ดีมากคนหนึ่ง เธอประกาศแล้ว

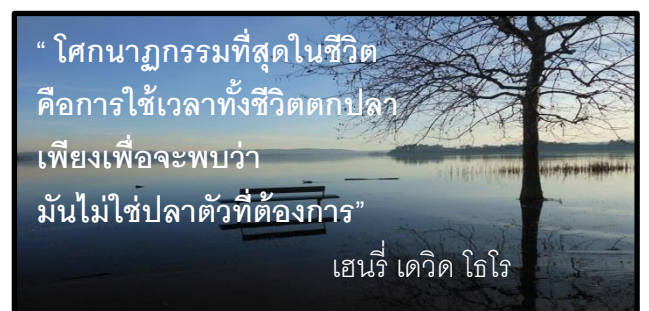
ว่า ถ้าวันใดพ่อแม่สามีเสียชีวิต วันนั้นสามีภรรยาคุณนี้จะหอบกันกลับเมืองไทย ชาตินี้ความยากจน คงเดินกันคนละเส้นทางแล้วกับคุณป.

คนไทยส่วนใหญ่เคยผ่าน ความยากจนมาทั้งนั้น พอมาทำมาหากินได้คล่องๆ แทนที่จะเก็บนำ อย่างคุณป. ไม่เลยคะ.. โนนแฉะเล่นการพนันกัน บางคนรับเงินเดือนมาอุ่นๆ แฉะเข้าร้านตู้เกมเล่นการพนัน เงินเดือนที่รับมาหมดไปอย่างรวดเร็ว หากู้มาเล่นต่อดอกเบียแพงเท่าไรไม่สนใจ บทเรียนมีมากจนนับไม่ไหว คนไทยก็รู้ ก็เห็นกันนะคะ แต่ไม่มีใครสนใจจดจำ เล่นเสียไปหาเงินมาเล่นใหม่

ผู้หญิงไทยต้องเลิกกับสามี ต้องออกจากงาน ก็เพราะเรื่องเล่นการพนัน หยุดเถิด พอเถิด เล่นมากก็เยอะแล้ว ไม่เห็นว่าจะมีฐานะร่ำรวยขึ้น ชีวิตมีแต่แย่งๆ หยุดเล่นวันนี้ยังมีอนาคตนะคะ

ตัวเราเท่านั้น ที่กำหนดชีวิตว่าจะให้เป็นไปอย่างไร จริงไหม....

“ โศกนาฏกรรมที่สุดในชีวิต คือการใช้เวลาทั้งชีวิตตกปลา เพียงเพื่อจะพบว่า มันไม่ใช่ปลาตัวที่ต้องการ ”

เฮนรี่ เดวิด โธโร

บุหรี่ กับ เยาวชน

พ่อแม่ทำอะไรได้บ้าง?

ต้องหาเวลาเพื่อ...

- คอย และรับฟังลูก
- พูดคุยกับลูกถึงโทษของบุหรี่ แม้ว่าคุณแม่จะสูบบุหรี่เองก็ตาม

ส่งเสริม...

- โดยการชื่นชม ต่อพฤติกรรม การกระทำที่ดี
- โดยการสนับสนุนและให้กำลังใจ

ถ้าลูกของคุณสูบบุหรี่ คุณควรจะทำ :

- ไม่อนุญาตให้ลูกสูบบุหรี่ที่บ้าน หรือสูบบุหรี่หน้าพ่อแม่
- ให้กำลังใจและส่งเสริมให้ลูกเลิกสูบบุหรี่
- หาความช่วยเหลือจากหน่วยงาน ศูนย์ช่วยเหลือต่างๆ หรือ จากแพทย์

ข้อเท็จจริงบางประการ :

- โดยเฉลี่ย 1 ใน 5 ของคนอายุระหว่าง 15 ถึง 19 ปี สูบบุหรี่
- ยาสูบเป็นสาเหตุของการ "เสพติด" ได้รวดเร็ว
- ยาสูบทำลายสุขภาพทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเสพในรูปแบบของ บุหรี่ ยาเส้นแบบเคี้ยว ยาน้ำ แบบผงสูดดม ฯลฯ
- **พ่อแม่** คือ แบบอย่างของลูก ในกรณีการสูบบุหรี่ก็เช่นกัน

การปกป้อง และป้องกันเด็ก ๆ จากภัยของควันบุหรี่

พ่อแม่ทำอะไรได้บ้าง?

- ห้ามสูบบุหรี่ขณะตั้งครรภ์
- อย่าสูบบุหรี่ขณะมีเด็กๆ อยู่ใกล้ๆ
- ให้สูบบุหรี่นอกร้าน (ทั้งคุณและแขก) โดยประตูหน้าต่างต้องปิด
- งดสูบบุหรี่ในรถ

ข้อเท็จจริงบางประการ :

ขณะตั้งครรภ์ :

- การสูบบุหรี่ เพิ่มโอกาสในการแท้งหรือการคลอดก่อนกำหนดได้
- การสูบบุหรี่ สามารถชะลอหรือระงับพัฒนาการของเด็กทารกในครรภ์

ในเด็กเล็ก :

- เด็กจะมีน้ำตา มากกว่าปกติเมื่อเกิดอาการปวดท้องคอลลิค (Colic) และเพิ่มความเสี่ยงในเรื่อง Sudden Death
- ความระคายเคือง ตา หู จมูก คอ ทำให้เกิดโรคหวัด การบวมอักเสบของหูชั้นกลาง โรคหอบหืด และอาการไอ

ควันบุหรี่ เป็นภัยร้ายต่อสุขภาพของเด็ก ๆ เพราะร่างกายและอวัยวะต่างๆ ของเด็กกำลังเติบโต โดยเฉพาะอย่างยิ่งปอด

ที่มา : Broschüre von Femmes Tische, Frauen sprechen über Gesundheit, Erziehung und Prävention
แปลโดย: ชนิกา เกียรตินันท์ มาร์เชลล์

แต่เรา พึงดงาม

โดย พระอาจารย์พิทยา สุวานิสสโร

ช่วงฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ดอกไม้บานาพันธุ์ที่สวิตฯ กำลังออกดอก เล็กบ้างใหญ่บ้าง มีกลิ่นหอม ไม่มีกลิ่น หลากสีหรือสีเดียว ขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือมนุษย์ปลูก ต่างทำหน้าที่ มอบความหอม สดชื่น ให้กับทุกสรรพชีวิตบนโลกใบนี้อย่างเท่าเทียม ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ขึ้นอยู่กับว่า เขาหรือเธอ พร้อมจะรับความ สดชื่นงดงามนั้นหรือไม่ และไม่เคยเปรียบเทียบว่าใคร เด่นกว่าใคร ใครสวยกว่ากัน หอมหรือไม่หอม เล็กหรือใหญ่ ยอมรับสภาพตามปรากฏ เพราะทุกสิ่งย่อมมี คุณค่า และความงดงามอยู่ในตัวเองเสมอ มนุษย์เราก็ เช่นกัน ทุกคนล้วนมีคุณค่าในตัวเองและไม่จำเป็นต้อง เปรียบตนเรา เพื่อให้ใครมาเห็นคุณค่า เราส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับคุณค่าภายนอกจนลืม **สร้างคุณค่า ภายใน** เราแข่งกันมี แข่งกันแต่งตัว แข่งกันอวด ฯลฯ จนทำให้ตัวเองเหนื่อย เพราะความหลง จิตใจฟุ้ง ติใจ เมื่อเขาชื่นชม จิตใจแพบ เสียใจ ทุกข์ใจ บางทีถึงกับ อาฆาตเมื่อเขาตำหนิ ว่าร้าย

เราจะเหนื่อยไม่จบ ถ้ายังให้ความสำคัญกับคุณค่า ภายนอกอยู่ บางคนยอมทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพื่อให้ คนในสังคมยอมรับ แต่เราจะหาความจริงใจที่แท้ไม่ เจอ เพราะเรายังไม่จริงใจกับตัวเอง **การยอมรับ ตัวเอง** ได้อย่างที่เราเป็น ไม่เปรียบเทียบ น้อยใจใน โชคชะตา แต่ยอมรับทำหน้าที่อย่างถูกต้องงดงาม สร้างความอ่อนน้อมถ่อมตน ช่วยเหลือ มีเมตตากรุณา กับทุกสิ่ง ใช้ชีวิต แต่งตัวแบบเรียบง่าย ขณะนั้น เราเริ่ม มีคุณค่าที่แท้ในตัวเอง

เมื่อมองธรรมชาติได้อย่างเข้าใจ เราจะไม่ต้องไป ค้นหาความยุติธรรม ความเท่าเทียมที่ไหน เพราะทุก อย่างล้วนเริ่มจากเหตุต่างกัน แต่ทุกอย่างจะเป็นธรรม เมื่อ **ยุติหรือหยุด ที่จิตใจ** เพราะสุขหรือทุกข์ เริ่มต้นที่ จิตใจ **กฎแห่งธรรมชาติ** ยุติธรรมกับทุกสรรพสิ่งเสมอ แต่เพราะเราต่างหาก ที่สร้างความเห็นผิดไม่เข้าใจใน ความต่างของธรรมชาติ เพราะในความต่าง มีความ งามที่ต่างกันเสมอ ในความไม่งดงามก็มีสิ่งดีงามซ่อน อยู่เสมอ และที่เราเป็นทุกข์ ก็เพราะเราไม่สามารถ ปล่อยวาง ความเห็น ความยึดมั่นถือมั่น ว่าเป็นตัวเรา ของเรานั้นเอง

ในประเทศที่ได้ชื่อว่า งดงามที่สุดในโลกประเทศ หนึ่งนี้ จะมีหญิงไทยสักกี่คนที่มีโอกาสได้ออกเดิน ขึ้น ชมสัมผัสธรรมชาติ ที่แสนจะงดงามนี้ เพราะการเดินทาง ตามรู้ลมหายใจอย่างมีสติ ในแต่ละย่างก้าว จะเป็น การเยียวยา ความทุกข์ในอดีต ความเหงา เศร้า โดด เดี่ยว คิดถึงบ้านเกิดในตนเอง ความสุขเล็กๆ จะค่อยๆ ปรากฏ โดยที่ไม่ต้องซื้อหา และเราไม่จำเป็นต้องทำ ร้ายตัวเอง และคนที่รัก ด้วยการพึ่งพาสิ่งเสพติด หรือ เล่นการพนัน เพื่อลืมความทุกข์ เพราะนั่นยิ่งจะทำให้ ชีวิตตกต่ำและเพิ่มความทุกข์มากขึ้น

ความสุขที่แท้ ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จากจิตใจที่ไม่สงบ แม้จะมีทุกอย่างตามที่ต้องการ.....

คนสวิสมีความสุขที่สุด.....จริงหรือ

โดย นกฮูก

จากการสำรวจของนักวิเคราะห์ ตามนโยบายของ UNO ได้รวบรวมข้อมูลของ 158 ประเทศ ทั่วโลก ระหว่างปี ค.ศ. 2012-2014 แล้วประกาศเมื่อปลายเดือนมีนาคม 2015 เรียกรายงานนี้ว่า World Happiness Report 2015 (ครั้งที่ 3) โดยจัดลำดับความสุขของประเทศทั้งหลาย สรุปผลว่า ประเทศ **สวิตเซอร์แลนด์** เป็นประเทศที่คนมีความสุขที่สุดในโลก และ 6 อันดับแรก มีดังนี้คือ

1. สวิตเซอร์แลนด์
2. ไอซ์แลนด์
3. เดนมาร์ก (ตกมาจากอันดับ 1)
4. นอร์เวย์
5. แคนาดา
6. ฟินแลนด์

ประเทศเพื่อนบ้านของสวิส ที่อยู่ใกล้กัน แต่มีระดับความสุขห่างออกไป เช่น ออสเตรีย ลำดับที่ 13 เยอรมันลำดับที่ 26 ฝรั่งเศสลำดับที่ 29 และอิตาลี ลำดับที่ 50

สำหรับประเทศในเอเชีย อยู่ในอันดับใดบ้าง

24. สิงคโปร์
34. ประเทศไทย
46. ญี่ปุ่น

ไม่น่าแปลกที่คนไทยจะมีความสุขกว่าคนญี่ปุ่น ดูเหมือนว่าประเทศญี่ปุ่นจะเจริญมากกว่า แต่เพราะคน

ญี่ปุ่นจะมีความเครียดสูง มีการแข่งขันในการทำงานสูงมาก

นักวิเคราะห์ ใช้ปัจจัย ด้านรายได้ ความเป็นอยู่ การประกันสังคม อิสรเสรีภาพของประชากร ความมั่นคงทางการเมือง สุขภาพกาย สุขภาพจิต คุณภาพของระบบการศึกษา เป็นต้น หรือตัวแปรแห่งความสุข

เงินเพียงอย่างเดียวไม่สามารถบันดาลให้เกิดความสุขได้ แต่ต้องมีองค์ประกอบอื่น เช่น การศึกษาที่ถูกต้อง ทั้งทางโลก และทางธรรม นำมาซึ่งความยุติธรรม ส่งเสริมจริยธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต สร้างความศรัทธา และรู้จักสุขภาพทั้งกายและใจ

เมื่อใดที่สถานการณ์ในประเทศมีความวุ่นวาย เกิดสงคราม มีความรุนแรง โดยทั่วไป จะสร้างผลกระทบต่อเศรษฐกิจ เกิดความไม่มั่นคง ประชากรมีอาการหวั่นไหว ทุกข์ทน ดังเช่นประเทศลำดับท้ายๆ ซึ่งอยู่ในแถบตะวันออกกลาง และแอฟริกา อันได้แก่ ลำดับที่

153. อัฟกานิสถาน
154. รวันดา
155. เบนิน
156. ซีเรีย
157. บุรุนดี
158. โตโก

แล้วการจัดดัชนีความสุขเหล่านี้ จะได้ประโยชน์อย่างไร จุดมุ่งหมายของ UNO ก็เพื่อสำรวจและหาข้อมูล มาใช้พัฒนาประเทศ เพื่อการอนุรักษ์ จัดการทรัพยากรธรรมชาติให้เหมาะสม และได้รับประโยชน์สูงสุด นี่ก็สำรวจกันมาเป็นครั้งที่ 3 แล้ว แต่ละครั้งที่ทำการวิเคราะห์ข้อมูลก็ใช้เวลาเป็นปีๆ ได้มีการพัฒนาอะไรไปบ้าง เพราะสงครามและปัญหาเศรษฐกิจก็ยังมีอยู่ และมีที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นยืดยาวอีกนาน จะเกิดอะไรต่อไป....

เราควรดีใจหรือไม่ ที่ได้อยู่ในประเทศสวีเดนที่น่าจะมีความสุขที่สุด แต่สุข-ทุกข์นั้น แท้จริงแล้วอยู่ที่ไหน

อีกด้านหนึ่งของงานวิจัย เป็นบทความจาก Time Magazine งานวิจัยจากอเมริกา พบว่า คนที่มีความสุขมากที่สุดในโลก คือ พระ ในพุทธศาสนา โดยทดสอบด้วยการสแกนสมองพระที่ทำสมาธิ และได้ผลลัพธ์ออกมาว่า "เป็นจริง"

หลักความเชื่อของศาสนาพุทธ คือ เหตุที่ทำให้เกิดความสุขนั้น ก็คือ " อยู่กับปัจจุบัน " ขณะปล่อยวางได้ ในสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว ควบคุมความอยากที่ไม่มีสิ้นสุด อุปสรรคของความสุข ก็คือ แรงปรารถนาและตัณหา คนเราจะมีมีความสุข ไม่ขึ้นอยู่กับว่า "มีเท่าไร" แต่ขึ้นอยู่กับว่า เรา "พอเมื่อไร" ความสุขไม่ได้ขึ้นกับจำนวนสิ่งของที่เรามี หรือเราได้...

เราชาวไทยโชคดีที่สุด ที่เกิดในประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่พุทธศาสนาเจริญที่สุดในโลก อีกทั้งประเทศไทยมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นเอกอัครศาสนูปถัมภก และทรงเป็นพุทธมามกะ แต่ถึงอย่างไร

- ผู้สนใจธรรม ผู้ผู้รู้ธรรมไม่ได้
- ผู้รู้ธรรม ผู้ปฏิบัติธรรมไม่ได้
- ผู้ปฏิบัติธรรม ผู้ผู้เข้าถึงธรรมไม่ได้
- มีทรัพย์มาก ย่อมมีความสุขมาก
- มีธรรมะมาก ย่อมมีความสุขมาก

คนส่วนใหญ่มักแสวงหาวัตถุภายนอก เพราะคิดว่ามันจะนำความสุขมาให้ ซึ่งอาจเป็นแค่ความสุขชั่วคราว หลังจากนั้นก็ต้องแสวงหาสิ่งใหม่ วนเวียนเช่นนี้ไม่รู้จบ แต่การทำสมาธิ ทำให้เราเข้าถึงความสุขแท้จริงอันเป็นนิรันดร์ ช่วยให้เราใช้ชีวิตสอดคล้องกับตัวตนภายในในทุกสภาพแวดล้อมได้อย่างมีความสุข

ยุคนี้... การปฏิบัติธรรม นั่งสมาธิ ได้กลายเป็นเทรนด์ฮิตของผู้คนในสังคม ทั้งเด็ก วัยรุ่น คนหนุ่มสาว พวกเขามาเรียนรู้ วิธีการปฏิบัติสมาธิ มีคนจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ที่เล็งเห็นผลดีและประโยชน์หลายอย่างของการปฏิบัติสมาธิ ทั้งคนในแวดวงการศึกษา ก็พบบุคคลมีชื่อเสียง นักธุรกิจ รวมถึงหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ที่หันมาทำสมาธิ หรือนำมาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร เพื่อลดความเครียด เพื่อสุขภาพ และเพื่อความสุขที่แท้จริง...แล้ว ความสุขของท่านอยู่ที่ไหนเอ่ย....

ถามมา ตอบไป

โดย พี่หญิงไทย

ลูกจะใช้นามสกุลใด

คำถาม ดิฉันและแฟนมีลูกสาวด้วยกัน ตอนนี้ลูกสาวอายุ 3 เดือน ลูกสาวใช้นามสกุลของดิฉัน คือ “ไมเยอร์” เพราะเรายังไม่ได้จดทะเบียนสมรส แต่ถ้าเราต้องการจดทะเบียนสมรส ลูกจะใช้นามสกุลของใคร แฟนใช้นามสกุล “ตินเนอร์”

คำตอบ ในกรณีที่จดทะเบียนสมรสแล้ว แต่ละฝ่ายยังคงใช้นามสกุลเดิมของตน สามารถจะเลือกให้ลูกใช้นามสกุลของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ให้คงใช้ “ไมเยอร์” ต่อไป หรือ ขอเปลี่ยนนามสกุลตามบิดา คือ “ตินเนอร์” ก็ได้ ลูกคนแรกใช้นามสกุลใด ลูกคนต่อไปจะต้องใช้นามสกุลนั้นด้วย แต่ถ้าหลังจดทะเบียนสมรสแล้ว ทั้งสองฝ่ายเลือกใช้นามสกุลเดียวกัน ลูกจะใช้นามสกุลนั้นด้วย

หมายเหตุ ณ วันที่บิดามารดาจดทะเบียนสมรส ถ้าลูกอายุครบ 12 ปี ในการขอเปลี่ยนนามสกุลของลูก จะต้องได้รับความยินยอมจากลูกก่อน

ผมส่งจดหมายยกเลิกสัญญาเช่าเข้าไปไหม

คำถาม ตามสัญญาเช่าบ้าน เขียนไว้ว่า สามารถขอยกเลิกสัญญาเช่าได้ล่วงหน้า 3 เดือน ก่อนสิ้นเดือนธันวาคม (ก่อน 31 ธันวาคม) ผมส่งจดหมายลงทะเบียน ที่สำนักงานไปรษณีย์ เมื่อวันที่ 29 กันยายน (วันจันทร์) จดหมายนี้ถึงมือผู้ให้เช่าเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม (วันพุธ) ผมส่งจดหมายเข้าไปใช่ไหมครับ

คำตอบ ใช่แล้วค่ะ ในกฎหมายสัญญาเช่าบ้าน จะนับเวลา 3 เดือน คือ วันที่จดหมายถึงมือผู้ให้เช่า ไม่ใช่

วันที่นำจดหมายส่ง ในกรณีที่เป็นการจดทะเบียน คือให้นับวันที่บุรุษไปรษณีย์นำจดหมายนี้ไปให้ถึงมือผู้รับ ดังนั้นถ้าจดหมายของคุณไปถึงมือผู้รับวันที่ 1 ตุลาคม จึงเข้าไป ถ้าผู้ให้เช่ารักษาสติของตน นั่นคือสัญญาเช่ายังต้องต่อไปอีก 3 เดือน คือ ยึดสัญญาเช่าไปถึงสิ้นเดือนมกราคม

ดังนั้นจึงแนะนำว่า อย่ารอจนถึงวันสุดท้ายของเดือน แต่ควรส่งก่อนหน้านั้นหลาย ๆ วัน เพื่อความแน่ใจว่าจดหมายจะถึงมือผู้รับทันเวลา ก่อนวันสุดท้ายของเดือน

จัดการทรัพย์สินอย่างไร ถ้าสามีเสียชีวิตที่ประเทศไทย

คำถาม สามีเสียชีวิตที่ประเทศไทย โดยที่สามี มีบัญชีธนาคารที่ประเทศไทยด้วย ดิฉันจะต้องทำอย่างไร จึงจะสามารถถอนเงินนั้นได้

คำตอบ ถ้าบัญชีธนาคารนั้นมีชื่อของสามีผู้เดียว ไม่มีทายาทคนอื่น อาจใช้ทะเบียนสมรส ไปแจ้งที่ธนาคาร แต่ธนาคารอาจจะขอหลักฐานว่าเราเป็นทายาทเพียงผู้เดียวด้วยละมัง

ถ้าสามีทำพินัยกรรมไว้ ก็ไม่ใช่ปัญหาใช่ไหมคะ แต่ถ้าไม่มีพินัยกรรม ไม่มีหลักฐานการเป็นทายาท จะต้องไปร้องศาล ขอให้แต่งตั้งเราเป็นผู้จัดการมรดก แล้วนำหลักฐานไปแสดงที่ธนาคาร เพื่อขอเบิกเงิน

หลักฐานว่าเป็นผู้จัดการมรดกจากศาล สามารถใช้ในการจัดการทรัพย์สินทั้งหมด ทั้งบัญชีธนาคาร บ้าน ที่ดิน และอื่นๆ

จึงขอแนะนำ เพื่อนๆ เกี่ยวกับบัญชีธนาคาร ดังนี้

1. ขอให้สามีใส่ชื่อ เราสองคนร่วมกันในบัญชี สามารถเบิก-จ่ายได้ทั้งสองคน
2. ทำบัตร ATM สองใบสำหรับเราสองคน

ทั้งนี้ไม่ว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิตไปก่อน อีกฝ่ายจะได้ไม่มีปัญหาในการเบิกเงินมาใช้สอย นะคะ.....

บันทึกผ่านกาลเวลา

โดย ก. ไตรคำ

งานวันสังสรรค์ครอบครัวหญิงไทยเกิดขึ้น เป็นครั้งแรก **เมื่อปี 2006** จากการจุดประกายของดิฉันและคุณวานี ไคเซอร์ สมาชิกประจำของสมาคม จากความคิดที่ว่า “สมาคมนี้ทำแต่เรื่องวิชาการ น่าจะมีวันเบาๆ บ้าง” รูปแบบของงาน คือ การจัดให้ครอบครัวมา รับประทานอาหารร่วมกัน ซึ่งจัดขึ้นทุกปีในวันอาทิตย์ สัปดาห์แรกของเดือนกันยายน **จุดประสงค์** คือ เรา ต้องการให้วันนี้ เป็นวันว่างที่คนในครอบครัวจะได้มาทำ กิจกรรมร่วมกัน ปีแรกสมาชิกต่างก็ขนสามีและหอบลูก มาร่วมกิจกรรม

ปี 2007 เนื่องจากปีแรก มีเด็กมาร่วมงานมากกว่า 20 คน เพื่อไม่ให้เด็กเบื่อ เราจึงมีกิจกรรมการละเล่นแบบ ไทยๆ ซึ่งเด็กถูกครั้งแรกไม่เคยเห็นมาก่อน เช่น สะบ้า เป่า กบ หมากเก็บ มอญซ่อนผ้า อีกาปักไข่ หมากอี ชักสนุก กันใหญ่ทั้งเด็กและผู้ใหญ่

ปี 2008 ปรับแนวทาง โดยการเชิญจิตแพทย์จาก เมืองไทยมาสัมภาษณ์หัวข้อ “อยู่อย่างไรให้มีความสุข”

ปี 2009 เสริมความรู้ ด้วยการเชิญจิตแพทย์จาก เมืองไทย มาบรรยายในภาคบ่ายอีกครั้ง เรื่องอาหารไม่ ต้องห่วงคุณวานี เธอก็ปิ้งย่างๆไว้บริการ คุณยุพาพร (ทำลาบ) น้องเก๋ (กอบกุด) ทำพะไล และสมาชิกทุกคน ต่างก็แสดงฝีมือไม่แพ้กัน

ปี 2010 เลี้ยงส่งท่านทูตชัชียงค์ สัจจิตานนท์ ปีนี้เริ่มมี ร้องรำทำเพลง มีคาราโอเกะ บางคนก็ร้องเพลงจริงๆ ส่วนบางคนก็ตะโกนเพลง และเต้นกันสนั่นหัวโน

ปี 2011 จัดเวิร์คช็อป การช่วยเหลือผู้ป่วยในกรณี ฉุกเฉิน และสาธิตการใช้ผ้าปิดจมูกให้ถูกต้อง เพราะมี การระบาดไข้หวัดนก เลี้ยงส่งคุณวรรณฯ สุดจิตร์ ข้าราชการสถานทูต คาราโอเกะและแดนซ์กระจาย โครงการแลกเปลี่ยนหนังสือกันอ่าน

ปี 2012 เสริมจากกิจกรรมการกิน ด้วยหัวข้อ “ไม่ได้ ตั้งใจ แต่ไม่เครียด” โดยจิตแพทย์จากเมืองไทย ปีนี้ คุณเพ็ญศิริรัตน์ Mosimann หรือเป็นที่รู้จักกันในนาม เพ็ญพริ้งมาแสดงฝีมือการทำอาหารที่ยากๆ คนกิน พร้อมเสมอ ทำมาเลยไม่เคยปฏิเสธ

ปี 2013 หัวข้อ “สุขใจในต่างแดน ชีวิตคู่สู่สอง วัฒนธรรม” โดยจิตแพทย์นางสาวไทย

ปี 2014 เลี้ยงส่งคุณสุชา มีลเลอร์ เจ้าหน้าที่สถานทูต เริ่มนำการแสดงของเด็ก มาเติมชีวิตของป่าๆ ให้มีชีวิต โดยน้องลิซ่า ไฟเฟอร์ เด็กอายุ 6 ปี มาเดี่ยวไวโอลิน

พวกเราคงเห็นแล้วว่า ชาวสมาคมหญิงไทยฯ ได้ พยายามพัฒนารูปแบบการจัดงาน มีความรู้ ควบคุม ความบันเทิง เป็นการคืนความสุขให้ทุกคนที่ไป ร่วมงาน **นอกจากนี้**ทุกๆปีพวกเรายังพร้อมให้ คำปรึกษาข้อกฎหมาย สำหรับผู้ที่ต้องการปรึกษาเป็น การส่วนตัว และในทุกปี การได้รู้จักเพื่อนใหม่ๆ เป็น ความประทับใจที่มีต่อกัน มีรู้ลืม

ปีนี้ เราจะมี การสาธิต การใช้ผ้าขาวม้าหนึ่งผืนป้องกัน ทุกโรค **อย่าลืมนำผ้าขาวม้า** ติดมือมาด้วย เราจะทำ กิจกรรมนี้ไปพร้อมๆกัน และคุณเพ็ญพริ้งจะนำเสนอ อาหารพิเศษอะไร ต้องไปพิสูจน์กันเอง ส่วนอาหารปิ้งๆ ย่างๆ จากคุณวานี ก็เช่นเคยค่ะ

ถึงบรรทัดนี้ต้องขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่ไปร่วมงาน เสมอมา พบกันวันอาทิตย์ที่ 6 กันยายน 2015 ร่วมฉลองครบรอบ 10 ปีงานวันสังสรรค์ครอบครัวหญิงไทย

ปฏิทินกิจกรรม

วันอาทิตย์ที่ 6 ก.ย 2015	งานวันสังสรรค์ครอบครัวหญิงไทย ครั้งที่ 10 ที่ Pfrundhaus Kirchlindach, Lindachstrasse 14, 3038 Kirchlindach
--------------------------	--

เนื่องในโอกาสวันพ่อ ที่ 5 ธันวาคม 2015 ขอเชิญสมาชิก และลูกๆ ของสมาชิก ร่วมประกวดการเขียนเรียงความ และวาดภาพ เรื่อง “พ่อของฉัน” ความยาวไม่เกิน 2 หน้ากระดาษเอ 4 ส่งเรียงความ และภาพวาด ได้ภายในวันที่ 31 ตุลาคม 2015 ที่ Verein Thai Frauen für Thai Frauen, Postfach 11, 3038 Kirchlindach หรือที่อีเมล saipopoo@gmx.ch สำหรับเรียงความ ที่ได้รับรางวัล จะลงในวารสารรวงข้าว ฉบับเดือนธันวาคมนี้ และภาพวาด จะได้ขึ้นปกของวารสาร และมีรางวัลให้ด้วยนะคะ

.....ติดตามรอยปรุ.....

ใบสมัครสมาชิก สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย ในสวิตเซอร์แลนด์

ชื่อ.....นามสกุล.....
ชื่อคู่สมรส.....ที่อยู่.....(ถนน,เลขที่).....
เมือง.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
อีเมล.....
ลายมือชื่อ.....วันที่.....

โปรดส่งใบสมัครนี้ไปที่ Verein Thai Frauen für Thai Frauen, Postfach 11, 3038 Kirchlindach

โปรดส่งจ่ายที่ PC Konto: 87-677365-7 IBAN : CH26 0900 0000 8767 7365 7

ค่าบำรุงสมาชิก รายบุคคล กลุ่ม ชมรม ห้องร้านและองค์กรต่างๆ ปีละ 50 ฟรังก์สวิส

ท่านจะได้รับวารสารรวงข้าว 3 ฉบับต่อปี เข้าร่วมสัมมนา ร่วมกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งได้รับข้อมูลความรู้ต่างๆ โดยมี

ค่าสมาชิกเป็นรายได้ ที่สมาคมฯ นำมาใช้ในการจัดทำเอกสาร และกิจกรรมต่างๆสำหรับสมาชิก

เจ้าดอกไม้เอย

ดอกไม้ไทย ช่างงดงาม ยามแสงส่อง
ยามฝนสาด ชะโลมอím พริ้มเพราพราย
เมื่อแสงต้อง เผยอกสีบ เจ้าสยาย
ภมรมีวาย โลมได้เจ้า เข้ายันเย็น

ครั้นพายุ โหมกระหน่ำ ส้าราญเหือด
ทั้งไศกเศร้า เกือบบ้า ล้าอาดูรย์
เจ้าแทบเลือด ออกกระอัก รักมลายสูญ
ทุกสิ่งสูญ มิเหลือใคร ให้เมตตา

ปัญหาเกิด ดอกไม้ไทย ใจไหวหวั่น
โอบกอดกัน และกันไว้ ยามละเมอ
จึงร่วมกัน ลูกขึ้นยืน ยืนมือเสนอ
ยามใจเพื่อ พร้อมจะส่ง ใจถึงใจ

ตั้งก่อเกิด หญิงไทย เพื่อเพื่อนหญิงฯ
เฝ้าช่วยเหลือ เนะทางออก หาจนเจอ
อุดมการณ์ แน่แน่วจริง ไม่มีผล
ฉันกับเธอ ในวันนี้ มีพลัง

ช่วยส่งเสริม ความรู้ คู่มือชีวิต
เพิ่มศักยภาพ หญิงไทยใจ เบิกบาน
เข้าใจสิทธิ์ กฎหมายใหม่ หลายสถาน
อยู่สราญ ก่อประโยชน์ ต่อสังคม

จากวันนั้น ลีบหกลีบ ที่ผันผ่าน
อันดอกงาม ศรีสมร ประดับกรวย
เหมือนวันวาน ยังอุ่นอบ ด้วยดอกสวย
ไซค์อำนวย บุญเกื้อ เหลือพลัง

กรวยแจกัน ประดับด้วย ดอกไม้หอม
กุวัลยา อรัญญา มาเคียงกัน
จารย์พร้อม เสริมเด่น เช่นเสกสรร
เสริมใจมั่น ดังกรวยดอก อนันตราคา

อีกกุหลาบ พรพรรณ กัลยา ฟิงค์
เพื่อหญิงไทย สุขสดชื่น ในทุกครา
ญาณพิชียง ขยันงาน การจัดหา
ดอกไม้กล้า ในต่างแดน แทนคุณแผ่นดิน.

ญ.ญาดาวดี

22 พฤษภาคม 2558

ปารีส ฝรั่งเศส

บทกลอนนี้ แต่งขึ้นในโอกาส ที่สมาคมหญิงไทย เพื่อหญิงไทย ฉลองอายุครบ 16 ปี

รายงานการประชุมสามัญประจำปี

วันเสาร์ที่ 23 พฤษภาคม 2558 / 2015 เวลา 16:00 – 21:00 น.

สถานที่ประชุม Kipferhaus, Dorfstrasse 9, 3032 Hinterkappelen, Bern

ผู้เข้าร่วมประชุมสามัญประจำปีมี 26 ท่าน

1. คุณอรัญญา อุดรี ผู้ดำเนินรายการประชุม กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุม และเชิญคุณจาร์รี่ กล่าวสรุปการทำงาน การทำกิจกรรมต่างๆของสมาคม และสรุปรายงาน การประชุมของปี 2014 โดยมี คุณ จงกล ชมุช (Schmutz) และ คุณ เตือนจิตต์ เยอร์ก เป็นผู้รับผิดชอบ เป็นผู้นับคะแนน ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ รับรองรายงานการประชุมสามัญประจำปี 2014

2. คุณอรัญญา รายงานงบดุลของปี 2014 โดยมียอดเงินรวม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558

จำนวน 29,115.53 สวิสฟรังก์และที่ประชุมมีมติยอมรับเป็นเอกฉันท์

3. การเลือกตั้งกรรมการชุดใหม่ ตามมติที่ประชุมมีดังนี้

ประธาน	คุณจาร์รี่	เคลเลอร์ คีริโต
รองประธาน	คุณกุวัลยา	วีเดอร์
เหรัญญิก	คุณอรัญญา	อุดรี

และคณะกรรมการแต่งตั้งมีดังนี้

คุณกุลลาบ ไทโรโพธิ์กู๋ บรรณาธิการวารสารวงษ์ข่าว

คุณพรพรรณ เวงเงอร์ ทะเบียน

คุณกัลยา ฟิงค์ ประชาสัมพันธ์

และ คุณญาณพัช ดินเน่ เลขานุการ

ผู้ตรวจสอบบัญชีชาวสวิส คือ คุณ Chantal Coppex

ผู้ตรวจสอบบัญชีชาวไทย คือ คุณชนิกา เกียรตินันท์ มาร์แชลล์

4. คุณจาร์รี่ กล่าวถึงแผนงานของสมาคมฯ ในปี 2558 / 2015 ดังนี้

- การประชาสัมพันธ์ หนังสือคู่มือ”เส้นทางสู่สวิตเซอร์แลนด์”
- การเข้าร่วมงานเทศกาลไทย จัดโดยสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น ในวันที่ 11-12 กรกฎาคม 2558
- การจัดงานสังสรรค์ครอบครัวหญิงไทย ในวันที่ 6 กันยายน 2558
- การร่วมงานกับหน่วยงานต่างๆ

5. กิจกรรมภาคค่ำ งานฉลองครบรอบ 16 ปี เริ่มเวลา 19:00 น. โดย ฯพณฯ เอกอัครราชทูต นายเฉลิมพล ทันจิตต์ กล่าวเปิดงานและเปิดตัวหนังสือ “เส้นทางสู่สวิตเซอร์แลนด์” ฉายวิดิทัศน์ ความเป็นมาของสมาคมฯ ตามด้วยการแสดงไวโอลิน จากน้องอรุณธัย ลิซ่า ไฟเฟอร์ หลังจากนั้นคุณจาร์รี่ คุณกุวัลยา และคุณอรัญญา ได้ยกตัวอย่างบางตอนของหนังสือมาแล้วให้สมาชิกฟัง และฟังเพลงไพเราะจากคุณ Heinz Hirschi ต่อด้วยการจับฉลาก และปิดท้ายด้วยการแสดงเชิงกระต๊อบจากคุณนาตาลี เลมันน์ และคุณนภาพร วิลเทอร์

ผู้บันทึกการประชุม ญาณพัช ดินเน่ (เลขานุการสมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย ในสวิตฯ)